

eul_wid: mte-aa

Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος ὁ Πολυῖστωρ · Alexander of Miletus

Fragments on Assyrian Kings

Ἀποσπάσματα περὶ τῶν Ἀσσυρίων Βασιλέων

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Κοινή Koine (frg)

Domain: Γραμματική Grammar

Format: Πραγματεία Treatise

^{t1-2} [ΑΣΣΥΡΙΑΚΑ.] Syncell.

¹ : Ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμεως μέχρι Βελεοῦν τοῦ Δελκετάδου· εἰς τοῦτον γὰρ τοῦ Σεμιράμεως γένους λήξαντος, Βελιταρᾶν κηπουργὸς ἐβασίλευσε καὶ τὸ ἐκείνου γένος ἐξῆς μέχρι Σαρδαναπάλλου, καθὰ Βίωνι δοκεῖ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυῖστορι. Agathias II, 25: Πρῶτοι μὲν γὰρ, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, Ἀσσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι, πλὴν Ἰνδῶν τῶν ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.

² Νίνος τε πρότερον φαίνεται καὶ βασιλείαν ἐνταῦθα βεβαίαν καταστησάμενος, Σεμίραμις τε αὖ μετ' ἐκείνον, καὶ ἐξῆς ἅπαντες οἱ τούτων ἀπόγονοι μέχρι καὶ ἐς Βελεοῦν τὸν Δερκετάδου· ἐς τοῦτον γὰρ δὴ τὸν Βελεοῦν τῆς τοῦ Σεμιραμείου φύλου διαδοχῆς παυσαμένης, Βελιταράς τις ὄνομα, φυτουργὸς ἀνὴρ καὶ τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις κήπων μελεδωνὸς καὶ ἐπιστάτης, ἐκαρπώσατο παραλόγως τὴν βασιλείαν, καὶ τῷ οἰκείῳ ἐνεφύτευσε γένει, ὥς που Βίωνι γέγραπται καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυῖστορι, ἕως ἐς Σαρδανάπαλλον, [ἐφ' οὗ] ὥς ἐκεῖνοί φασι, τῆς ἀρχῆς ἀπομαρνανθείσης, Ἀρβάκης ὁ Μῆδος καὶ Βέλεσος ὁ Βαβυλώνιος ἀνήρηνται αὐτὴν τοὺς Ἀσσυρίους, καθελόντες τὸν βασιλέα, καὶ ἐς τὸ Μηδικὸν μετέστησαν ἔθνος, ἔξ τε καὶ τριακοσίων ἤδη πρὸς τοῖς χιλίοις καὶ ὀλίγῳ πλειόνων ἐτῶν παρωχηκότων, ἔξ οὗ τὰ πρῶτα ὁ Νίνος τῶν ἐκείνη κατέσχε πραγμάτων. Οὕτω γὰρ Κτησίᾳ τῷ Κνιδίῳ τοὺς χρόνους ἀναγραψαμένῳ καὶ Διόδωρος ξύμψησιν ὁ Σικελιώτης. Μῆδοι τοίνυν αὖθις ἐκράτουν, καὶ ἅπαντα τοῖς ἐκείνων ἐτάττοντο νόμοις. Ἔτη δὲ καὶ τούτων ἐν τῇ ἀρχῇ διανυσάντων οὐ μείον ἢ τριακόσια Κῦρος ὁ Καμβύσου τὸν Ἀστυάγην καταπολεμήσας, ἐπὶ Πέρσας τὴν ἡγεμονίαν μετήγαγε. Πῶς δὲ οὐκ ἤμελλεν, Πέρσης τε ὧν αὐτὸς ἰθαγενής, καὶ ἅμα χαλεπαίνων τοῖς Μήδοις διὰ τὰς σὺν Ἀστυάγει παρατάξεις; Κρατήσαντες δὲ καὶ οἱ Περσικοὶ βασιλεῖς ὁκτώ τε καὶ εἴκοσι καὶ διακόσια ἔτη, καὶ μέντοι καὶ τούτων ἀρχὴ τελεώτατα διερρῆ, στρατῷ ἐπηλύτῃ καὶ βασιλεῖ ἄλλοτρίῳ καταλυθεῖσα. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ Φιλίππου Δαρεῖον ἀποκτείνας τὸν Ἀρσάμου τὸν βασιλέα, καὶ ἅπασαν τὴν Περσίδα παραστησάμενος ἐς Μακεδονικὴν τὰ πράγματα μετέθηκε πολιτείαν. Οὕτω γὰρ ἦν μεγαλουργὸς ἐς τὰ μάλιστα καὶ ἀμαχώτατος, ὥς, ἐπειδὴ αὐτὸν καὶ ἀποβιῶναι ξυνέβη, ὅμως τοὺς ἐκείνου διαδόχους, Μακεδόνας γε ὄντας, κατασχεῖν ἐπιπλεῖστον τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ὀθνείας, καὶ ἐπὶ μέγα δυνάμεως ἀφικέσθαι. Καὶ οἶμαι ἄχρι καὶ ἐς τὸδε τοῦ καιροῦ ἤρχον ἂν καὶ ἐπεκράτουν, τῇ τοῦ οἰκιστοῦ κρατυνόμενοι δόξῃ, εἰ μὴ ἐς ἀλλήλους στασιάζαντες, καὶ θαμὰ κατὰ τε σφῶν αὐτῶν καὶ πρὸς Ῥωμαίους παραταξάμενοι, τοῦ πλείονος

ἔκατι, διέλυσαν τὰς οἰκείας δυνάμεις, καὶ οὐκέτι ἀνάλωτοι τοῖς πέλας ἐδόκουν. Τοιγάρτοι ἄρξαντες οὐ λίαν ἐλάττονα χρόνον τῶν Μήδων ὅτι μὴ ἑπτὰ ἔτεσι δέοντα (πειστέον γὰρ κἀνταῦθα τῷ Πολυΐστορ ἰ), ἐς τοσοῦτον δὴ οὖν κρατήσαντες, Παρθυαῖοι γε αὐτοὺς, ἔθνος κατήκοον καὶ ἥκιστα ἐν τῷ πρὸ τοῦ ὀνομαστότατον, παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς τοὺς Μακεδόνας.

2 (50) Καὶ εἴτα ἐκεῖνοι τῶν ὅλων πλὴν Αἰγύπτου ἡγοῦντο, Ἀρσάκου μὲν πρότερον τῆς ἀποστάσεως ἄρξαμένου, ὡς καὶ Ἀρσακίδας τοὺς μετ' αὐτὸν ὀνομάζεσθαι, Μιθριδάτου δὲ οὐ πολλῶ ὕστερον ἐς μέγα τι κλέος τὸ Παρθυαίων ὄνομα ἐξενεγκότος. Ἑβδομήκοντα δὲ ἐτῶν ἤδη ἐπὶ διακοσίοις παρωχηκότων ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ προτέρου ἐς Ἀρτάβανον τὸν ἔσχατον βασιλέα, ἡνίκα τὰ Ῥωμαίων πράγματα ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμαίας παιδὶ ἐτετάχατο, κατ' ἐκεῖνο δὴ τοῦ καιροῦ τὸ Χοσρόου τοῦ καθ' ἡμᾶς βασιλεύειν ἤρξατο γένος. ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ περὶ Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυΐστορος Περὶ Ἰουδαίων γραφῆς.

3 (1t) Cap. 17: Συνάδει δὲ τούτοις καὶ ὁ Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος, πολύνους ὢν καὶ πολυμαθὴς ἀνὴρ, τοῖς τε μὴ πάρεργον τὸν ἀπὸ παιδείας καρπὸν πεποιημένοις Ἑλλήσι γνωριμώτατος, ὃς ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων συντάξει τὰ κατὰ τὸν Ἀβραάμ τοῦτον ἱστορεῖ κατὰ λέξιν τὸν τρόπον. «Εὐπόλεμος δὲ ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων, τῆς Ἀσσυρίας φησὶ πόλιν Βαβυλῶνα πρῶτον μὲν κτισθῆναι ὑπὸ τῶν διασωθέντων ἐκ τοῦ κατακλισμοῦ· εἶναι δὲ αὐτοὺς Γίγαντας οἰκοδομεῖν δὲ τὸν ἱστορούμενον πύργον. Πесόντος δὲ τούτου ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας, τοὺς Γίγαντας διασπαρῆναι καθ' ὅλην τὴν γῆν. Δεκάτη δὲ γενεᾷ, φησὶν, ἐν πόλει τῆς Βαβυλωνίας Καμαρίνη (ἦν τινὰς λέγειν πόλιν Οὐρίην, εἶναι δὲ μεθερμηνευομένην Χαλδαίων πόλιν) ἐν τρισκαιδεκάτῃ γενέσθαι Ἀβραάμ γενεᾷ, εὐγενεῖα καὶ σοφία πάντας ὑπερβεβηκότα, ὃν δὴ καὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ Χαλδαϊκὴν εὐρεῖν, ἐπὶ τε τὴν εὐσέβειαν ὀρμήσαντα εὐαρεστῆσαι τῷ θεῷ. Τοῦτον δὲ διὰ τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ εἰς Φοινίκην ἐλθόντα κατοικῆσαι, καὶ τροπὰς ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τὰ ἄλλα πάντα διδάξαντα τοὺς Φοίνικας εὐαρεστῆσαι τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Ὑστερον δὲ Ἀρμενίους ἐπιστρατεῦσαι τοῖς Φοίνιξι· νικησάντων δὲ καὶ αἰχμαλωτισαμένων τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ, τὸν Ἀβραάμ μετὰ οἰκετῶν βοηθήσαντα ἐγκρατῇ γενέσθαι τῶν αἰχμαλωτισαμένων, καὶ τῶν πολεμίων αἰχμαλωτίσαι τέκνα καὶ γυναῖκας. Πρέσβειων δὲ παραγενομένων πρὸς αὐτὸν, ὅπως χρήματα λαβὼν ἀπολυτρώσῃ ταῦτα, μὴ προελέσθαι τοῖς δυστυχοῦσιν ἐπεμβαίνειν, ἀλλὰ τὰς τροφὰς λαβόντα τῶν νεανίσκων ἀποδοῦναι τὰ αἰχμάλωτα, ξενισθῆναι τε αὐτὸν ὑπὸ πόλεως ἱερὸν Ἀργαριζίν, ὃ εἶναι μεθερμηνευόμενον ὄρος Ὑψίστου· παρὰ δὲ τοῦ Μελχισεδὲκ ἱερέως ὄντος τοῦ θεοῦ καὶ βασιλεύοντος λαβεῖν δῶρα. Λιμοῦ δὲ γενομένου, τὸν Ἀβραάμ ἀπαλλαγῆναι εἰς Αἴγυπτον πανοικίᾳ κἀκεῖ κατοικεῖν, τὴν τε γυναῖκα αὐτοῦ τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων γῆμαι, φάντος αὐτοῦ ἀδελφὴν εἶναι. Περισσότερον δὲ ἱστόρησεν ὅτι οὐκ ἠδύνατο αὐτῇ συγγενέσθαι, καὶ ὅτι συνέβη φθειρεσθαι αὐτοῦ τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον· μάντις δὲ, αὐτοῦ καλέσαντος, τοῦτο φάναι, μὴ εἶναι χήραν τὴν γυναῖκα· τὸν δὲ βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων οὕτως ἐπιγνῶναι, ὅτι γυνὴ ἦν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ἀποδοῦναι αὐτὴν τῷ ἀνδρί. Συζήσαντα δὲ τὸν Ἀβραάμ ἐν Ἡλιουπόλει τοῖς Αἰγυπτίῳις ἱερεῦσι πολλὰ μεταδιδάξαι αὐτοὺς, καὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ τὰ λοιπὰ τοῦτον αὐτοῖς εἰσηγήσασθαι, φάμενον Βαβυλωνίους ταῦτα καὶ αὐτὸν εὐρηκέναι, τὴν δὲ εὕρησιν αὐτῶν εἰς Ἐνῶχ ἀναπέμπειν, καὶ τοῦτον εὐρηκέναι πρῶτον τὴν ἀστρολογίαν, οὐκ Αἰγυπτίους. Βαβυλωνίους γὰρ λέγειν πρῶτον γενέσθαι Βῆλον, ὃν εἶναι Κρόνον· ἐκ τούτου δὲ γενέσθαι Βῆλον καὶ Χαναάν, τοῦτον δὲ τὸν Χαναάν γεννῆσαι τὸν πατέρα τῶν Φοινίκων, τούτου δὲ Χοῦμ υἱὸν γενέσθαι, ὃν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λέγεσθαι Ἀσβολον, πατέρα δὲ Αἰθιοπῶν, ἀδελφὸν δὲ τοῦ Μεστράϊμ, πατέρα Αἰγυπτίων.

3 (50) Ἑλληνας δὲ λέγειν τὸν Ἀτλαντα εὐρηκέναι ἀστρολογίαν· εἶναι δὲ τὸν Ἀτλαντα τὸν αὐτὸν καὶ Ἐνῶχ· τοῦ δὲ Ἐνῶχ γενέσθαι υἱὸν Μαθουσάλαν, ὃν πάντα δι' ἀγγέλων Θεοῦ γνῶναι, καὶ ἡμᾶς οὕτως ἐπιγνῶναι. ΑΡΤΑΠΑΝΟΥ Περὶ τοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς αὐτῆς γραφῆς τοῦ Πολυΐστορος.

- 4 (1t) Cap. 18: Ἀρτάπανος δέ φησιν ἐν τοῖς Ἰουδαϊκοῖς τοὺς μὲν Ἰουδαίους ὀνομάζεσθαι Ἑρμιούθ', ὃ εἶναι μεθερμηνευθὲν κατὰ τὴν Ἑλλάδα φωνήν, Ἰουδαῖοι· καλεῖσθαι δὲ αὐτοὺς Ἑβραίους ἀπὸ Ἀβραάμου. Τοῦτον δέ φησι πανοικίᾳ ἔλθεῖν εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Φαρεθώνην, καὶ τὴν ἀστρολογίαν αὐτὸν διδάξαι· μείναντα δὲ ἔτη ἐκεῖ εἴκοσι πάλιν εἰς τοὺς κατὰ Συρίαν ἀπαλλαγῆναι τόπους· τῶν δὲ τούτῳ συνελθόντων πολλοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καταμεῖναι διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς χώρας. Ἐν δὲ ἀδεσπότοις εὗρομεν τὸν Ἀβραάμ ἀναφέροντα εἰς τοὺς Γίγαντας, τούτους δὲ οἰκοῦντας ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ, διὰ τὴν ἀσέβειαν ὑπὸ τῶν θεῶν ἀναιρεθῆναι, ὧν ἓνα Βῆλον ἐκφεύγοντα τὸν θάνατον ἐν Βαβυλῶνι κατοικήσαι, πύργον τε κατασκευάσαντα ἐν αὐτῷ διατῆσθαι, ὃν δὴ ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Βήλου Βῆλον ὀνομασθῆναι. Τὸν δὲ Ἀβραμὸν τὴν ἀστρολογικὴν ἐπιστήμην παιδευθέντα πρῶτον μὲν ἔλθεῖν εἰς Φοινίκην, καὶ τοὺς Φοίνικας ἀστρολογίαν διδάξαι, ὕστερον δὲ εἰς Αἴγυπτον παραγενέσθαι. ΜΟΛΩΝΟΣ Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αὐτῆς γραφῆς.
- 5 (1t) Cap. 19: Ὁ δὲ τὴν συσκευὴν τὴν κατὰ Ἰουδαίων γράψας Μόλων, κατὰ τὸν κατακλυσμὸν φησιν ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ἀπελθεῖν τὸν περιλειφθέντα ἄνθρωπον μετὰ τῶν υἱῶν, ἐκ τῶν ἰδίων ἐξελαυνόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων· διανύσαντα δὲ τὴν μεταξὺ χώραν ἔλθεῖν εἰς τὴν ὀρεινὴν τῆς Συρίας οὖσαν ἔρημον. Μετὰ δὲ τρεῖς γενεάς Ἀβραάμ γενέσθαι, ὃν δὴ μεθερμηνεύεσθαι Πατρὸς φίλον, ὃν δὴ σοφὸν γενόμενον τὴν ἐρημίαν μεταδιώκειν· λαβόντα δὲ δύο γυναῖκας, τὴν μὲν ἐντοπιᾶν συγγενῇ, τὴν δὲ Αἰγυπτίαν θεράπαιναν, ἐκ μὲν τῆς Αἰγυπτίας γεννηῆσαι υἱοὺς ἰβ', οὓς δὴ εἰς Ἀραβίαν ἀπαλλαγέντας διελέσθαι τὴν χώραν, καὶ πρῶτους βασιλεῦσαι τῶν ἐγχωρίων· ὅθεν ἕως καθ' ἡμᾶς δώδεκα εἶναι βασιλεῖς Ἀράβων ὁμωνύμους ἐκείνοις. Ἐκ δὲ τῆς γαμετῆς υἱὸν αὐτῷ γενέσθαι ἓνα, ὃν Ἑλληνιστὶ Γέλωτα ὀνομασθῆναι. Καὶ τὸν μὲν Ἀβραάμ γῆρᾳ τελευτῆσαι· Γέλωτος δὲ καὶ γυναικὸς ἐγχωρίου υἱοὺς ἑνδεκα γενέσθαι, καὶ δωδέκατον Ἰωσήφ, καὶ ἀπὸ τούτου τρίτον Μωσῆν.» Τοσαῦτα ὁ Πολυῖστωρ, οἷς μεθ' ἕτερα ἐπιφέρει λέγων· «Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον τὸν θεὸν τῷ Ἀβραάμ προστάξαι, Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν ὀλοκαρπῶσαι αὐτῷ· τὸν δὲ ἀναγαγόντα τὸν παῖδα ἐπὶ τὸ ὄρος πυρὰν νῆσαι καὶ ἐπιθεῖναι τὸν Ἰσαὰκ. Σφάζειν δὲ μέλλοντα κωλυθῆναι ὑπὸ ἀγγέλου, κριὸν αὐτῷ πρὸς τὴν κάρπωσιν παραστήσαντος. Τὸν δὲ Ἀβραάμ τὸν μὲν παῖδα καθελεῖν ἀπὸ τῆς πυρᾶς, τὸν δὲ κριὸν καρπῶσαι. ΦΙΛΩΝΟΣ Περὶ τοῦ αὐτοῦ.
- 6 (1t) Cap. 20: Φησὶ δὲ περὶ τούτου καὶ Φίλων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ Ἱεροσόλυμα· Ἐκλυον ἀρχεγόνοισι τὸ μυρίον ὥς ποτε θεσμοῖς Ἀβραάμ κλυτοχρῆς ὑπέρτερον ἅμματι δεσμῶν Παμφαῆς, πλήμμυρε, μεγαυχητοῖσι λογισμοῖς θειοφιλῇ θέλγητρα. Λιπόντι γὰρ ἀγλαὸν ἔρκος αἰνοφύτων, ἔκκαυμα βριήπουσ ἀίνετὸς ἰσχων. Ἀθάνατον ποίησεν ἔην φάτιν, ἐξ ὅτ' ἐκείνου ἔκγονος αἰνογόνοιο πολύμνιον ἔλλαχε κῦδος. Ἀρτίχερος θηκτοῖο ξιφηφόρον ἐντύνοντος λήμμασι, καὶ σφαράγιοι παρακλιδὸν ἀθροισθέντος, ἀλλ' ὁ μὲν ἐν χεῖρεσσι κερασφόρον ὥπασε κριόν· καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα.» Ταῦτα μὲν δὴ ἀπὸ τῆς προειρημένης τοῦ Πολυῖστορος γραφῆς. ΚΛΕΟΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΛΧΟΥ.
- 7 (1t) Josephus Ant. Jud. I, 15: Γαμεῖ δ' αὐτὸς Χετούραν ὕστερον, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἕξ γίνονται, πρὸς τε πόνους καρτεροὶ καὶ δεινοὶ συνιέναι· Ζαμβράνης, Ἰαζάρης, Μαδάνης, Μαδιάνης, Ἰωσουβάκος, Σοῦος. Φύονται δὲ καὶ τούτοις παῖδες· καὶ Σοῦου μὲν Σαβαθάνης γίνεται καὶ Δαδάνης. Τούτου δὲ Λατούσιμος, Ἀσσουρίς, Λουόμης· Μαδιάνου δὲ Ἐφᾶς, Ὠφρὴν, Ἀνωχος, Ἐβιδᾶς, Ἐλδᾶς. Τούτοις ἅσασι τοῖς παισὶ καὶ υἱωνοῖς Ἀβραμὸς ἀποικιῶν στόλους μηχανᾶται, καὶ τὴν τε Τρωγλοδύτιν καταλαμβάνουσι, καὶ τὴν τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, ὅσον ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καθήκει. Λέγεται δὲ ὡς οὗτος ὁ Ὠφρὴν στρατεύσας ἐπὶ τὴν Λιβύην κατέσχεν αὐτήν καὶ οἱ υἱωνοὶ αὐτοῦ, κατοικήσαντες ἐν αὐτῇ, τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ὀνόματος Ἀφρικὴν προσηγόρευσαν. Μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῖστωρ,

λέγων οὕτως· «Κλεόδημος δέ φησιν ὁ προφήτης, ὁ καὶ Μάλχος, ὁ ἱστορῶν τὰ περὶ Ἰουδαίων, καθὼς καὶ Μωϋσῆς ἱστόρησεν ὁ νομοθέτης αὐτῶν, ὅτι ἐκ τῆς Χετούρας Ἀβράμω ἐγένοντο παῖδες ἱκανοί.» Λέγει δὲ αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα, ὀνομάζων τρεῖς, Ἀφέραν, Σουρεῖμ, Ἰάφραν. Ἀπὸ Σουρεῖμ μὲν τὴν Ἀσσυρίαν κεκληῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῶν δύο, Ἀφέρα τε καὶ Ἰάφρα, πόλιν τε Ἀφραν καὶ τὴν χώραν Ἀφρικὴν ὀνομασθῆναι. Τούτους γὰρ Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι ἐπὶ Λιβύῃν καὶ Ἀνταῖον, γήμαντά τε τὴν Ἀφρα θυγατέρα Ἡρακλέα γεννῆσαι υἱὸν ἐξ αὐτῆς Δίδωρον, τούτου δὲ γενέσθαι Σοφῶνα, ἅψ' οὗ τοὺς βαρβάρους Σόφακας λέγεσθαι. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Περὶ τοῦ Ἰακώβ.

8 (1τ) Euseb. l. l. cap. 21: Ἀπίωμεν δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν Πολυῖστορα. «Δημήτριός φησι τὸν Ἰακώβ γενόμενον ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε φυγεῖν εἰς Χαρρὰν τῆς Μεσοποταμίας, ἀποσταλέντα ὑπὸ τῶν γονέων διὰ τῆς πρὸς ἀδελφὸν κρυφίαν ἔχθραν Ἡσαῦ, διὰ τὸ εὐλογῆσαι αὐτὸν πατέρα δοκοῦντα εἶναι τὸν Ἡσαῦ, καὶ ὅπως λάβῃ ἐκεῖθεν γυναῖκα. Ἀφορμησάμενος οὖν τὸν Ἰακώβ εἰς Χαρρὰν τῆς Μεσοποταμίας, τὸν δὲ πατέρα καταλιπόντα Ἰσαὰκ ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ, αὐτὸν δὲ ὄντα ἐτῶν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ. Διατρίψαντα οὖν αὐτὸν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη Λάβαν τοῦ μητρώου δύο θυγατέρας γῆμαι, Λείαν καὶ Ῥαχήλ, ὄντα ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων· καὶ γενέσθαι ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἄλλοις αὐτῷ παιδία ἑβ' ὀγδόῳ μὲν ἔτει, μηνὶ δεκάτῳ, Ῥουβὶν· καὶ τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ, μηνὶ ὀγδόῳ, Συμεῶν· καὶ τῷ ἔτει δὲ τῷ δεκάτῳ, μηνὶ ἑκτῷ, Λευὶν· τῷ δὲ ἐνδεκάτῳ ἔτει, μηνὶ τετάρτῳ, Ἰούδαν. Ῥαχήλ τε μὴ τίκτουςαν ζηλῶσαι τὴν ἀδελφὴν, καὶ παρακοιμίσαι τῷ Ἰακώβ τὴν ἑαυτῆς παιδίσκη Ζελφάν, τῷ αὐτῷ χρόνῳ ᾧ καὶ Βάλλαν συλλαβεῖν τὸν Νεφθαλεῖμ, τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, μηνὶ πέμπτῳ, καὶ τεκεῖν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει μηνὶ δευτέρῳ υἱὸν, ὃν ὑπὸ Λείας γὰρ ὀνομασθῆναι· καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ μηνὸς δωδεκάτου ἕτερον τεκεῖν, ὃν καὶ αὐτὸν προσαγορευθῆναι ὑπὸ Λείας Ἀσήρ. Καὶ Λείαν πάλιν ἀντὶ τῶν μῆλων τῶν μανδραγόρου, ἃ Ῥουβὶν εἰσενεγκεῖν παρὰ Ῥαχήλ, συλλαβεῖν ἐν γαστρὶ, καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὴν παιδίσκη αὐτῆς Ζελφάν, τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, μηνὶ τρίτῳ, καὶ τεκεῖν τοῦ αὐτοῦ ἔτους μηνὸς δωδεκάτου υἱὸν, καὶ ὄνομα αὐτῷ θέσθαι Ἰσσαχάρ. Καὶ πάλιν Λείαν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει, μηνὶ δεκάτῳ υἱὸν ἄλλον τεκεῖν ᾧ ὄνομα Ζαβουλών, καὶ τὴν αὐτὴν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μηνὶ ὀγδόῳ τεκεῖν υἱὸν ὄνομα Δάν. Ἐν ᾧ καὶ Ῥαχήλ λαβεῖν ἐν γαστρὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ᾧ καὶ Λείαν τεκεῖν θυγατέρα Δείναν, καὶ τεκεῖν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μηνὶ ὀγδόῳ υἱὸν, ὃν ὀνομασθῆναι Ἰωσήφ, ὥστε γεγονέναι ἐν τοῖς ἑπτὰ ἔτεσι τοῖς παρὰ Λάβαν δώδεκα παιδία. Θέλοντα δὲ τὸν Ἰακώβ πρὸς τὸν πατέρα εἰς Χαναὰν ἀπιέναι, ἀξιωθέντα ὑπὸ Λάβαν ἄλλα ἔτη ἕξ μείναι, ὥστε τὰ πάντα αὐτὸν μείναι ἐν Χαρρὰν παρὰ Λάβαν ἔτη εἴκοσι. Πορευομένῳ δὲ αὐτῷ εἰς Χαναὰν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ παλαῖσαι, καὶ ἄψασθαι τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ τοῦ Ἰακώβ· τὸν δὲ νάρκησαντα ἐπισκάζειν· ὅθεν οὐκ ἐσθίεσθαι τῶν κτηνῶν τὸ ἐν τοῖς μηροῖς νεῦρον. Καὶ φάναι αὐτῷ τὸν ἄγγελον, ἀπὸ τοῦδε μηκέτι Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ὀνομασθήσεσθαι. Καὶ ἐλθεῖν αὐτὸν τῆς Χαναὰν γῆς εἰς ἐτέραν πόλιν Σικίμων, ἔχοντα παιδία Ῥουβὶν ἐτῶν ἑβ' μηνῶν δυοῖν, Συμεῶνα ἐτῶν ἑβ' μηνῶν τεσσάρων, Λευὶν ἐτῶν ἑβ' μηνῶν ἕξ, Ἰουδὰν ἐτῶν θ' μηνῶν ὀκτῶ, Νεφθαλεῖμ ἐτῶν ὀκτῶ μηνῶν δέκα, γὰρ ἐτῶν ὀκτῶ μηνῶν δέκα, Ἀσήρ ἐτῶν ὀκτῶ, Ἰσσαχάρ ἐτῶν ὀκτῶ, Ζαβουλών ἐτῶν ἑπτὰ μηνῶν δυοῖν, Δείναν ἐτῶν ἕξ μηνῶν τεσσάρων, Ἰωσήφ ἐτῶν ἕξ μηνῶν τεσσάρων.

8 (50) Παροικῆσαι δὲ Ἰσραὴλ παρὰ Ἐμμώρ ἔτη δέκα, καὶ φθαρῆναι τὴν Ἰσραὴλ θυγατέρα Δείναν ὑπὸ Συχέμ τοῦ Ἐμμώρ υἱοῦ, ἐτῶν οὖσαν δεκαῆξ μηνῶν τεσσάρων. Ἐξαλλομένους δὲ τοῦ Ἰσραὴλ υἱοὺς, Συμεῶνα μὲν ὄντα ἐτῶν εἰκοσιενὸς μηνῶν τεσσάρων, Λευὶν δὲ ἐτῶν εἴκοσι μηνῶν ἕξ, ἀποκτεῖναι τὸν τε Ἐμμώρ, καὶ Συχέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρσενας, διὰ τῆς Δείνης τὴν φθοράν· Ἰακώβ δὲ τότε εἶναι ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτὰ. Ἐλθόντα δὲ οὖν αὐτὸν εἰς Λουζὰ τῆς Βαιθήλ, φάναι τὸν Θεὸν μηκέτι Ἰακώβ ἀλλ' Ἰσραὴλ ὀνομάζεσθαι. Ἐκεῖθεν δὲ ἐλθεῖν εἰς

Χαφραθὰ, ἔνθεν παραγενέσθαι εἰς Ἐφραθὰ, ἣν εἶναι Βηθλεὲμ, καὶ γεννῆσαι αὐτὸν ἐκεῖ Βενιαμὴν, καὶ τελευτῆσαι Ῥαχὴλ, τεκοῦσαν τὸν Βενιαμὴν, συμβιώσαι δ' αὐτῇ τὸν Ἰακώβ ἔτη εἰκοσιτρία. Αὐτόθεν δὲ ἔλθεῖν τὸν Ἰακώβ εἰς Μαμβρὶ τῆς Χεβρῶν, πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα. Εἶναι δὲ τότε τὸν Ἰωσήφ ἐτῶν δεκαεπτὰ καὶ πραθῆναι αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μεῖναι ἔτη δεκατρία, ὥστ' εἶναι αὐτὸν ἐτῶν τριάκοντα, Ἰακώβ δὲ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα, ἐν ᾧ καὶ τελευτῆσαι τὸν Ἰσαὰκ ἔτει ἐνὶ ἔμπροσθεν, ἐτῶν ὄντα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Κρίνοντα δὲ τῷ βασιλεῖ τὸν Ἰωσήφ τὰ ἐνύπνια, ἄρξαι Αἰγύπτου ἔτη ἑπτὰ, ἐν οἷς καὶ συνοικῆσαι Ἀσενὲθ, Πεντεφερῇ τοῦ Ἡλίουπόλεως ἱερέως θυγατρὶ, καὶ γεννῆσαι Μανασσὴν καὶ Ἐφραΐμ· καὶ τοῦ λιμοῦ ἐπιγενέσθαι ἔτη β'. Τὸν δὲ Ἰωσήφ ἔτη ἑννέα εὐτυχήσαντα, πρὸς τὸν πατέρα μὴ πέμψαι, διὰ τὸ ποιμένα αὐτόν τε καὶ τοὺς ἀδελφούς εἶναι ἐπονείδιστον δὲ Αἰγυπτίοις εἶναι τὸ ποιμαίνειν. Ὅτι δὲ διὰ τοῦτο οὐκ ἔπεμψεν αὐτὸν δεδηλωκένοι. Ἐλθόντων γὰρ αὐτοῦ τῶν συγγενῶν, φάναι αὐτοῖς, ἂν κληθῶσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρωτῶνται τί διαπράσσονται, λέγειν κτηνοτρόφους αὐτοὺς εἶναι. Διαπορεῖσθαι δὲ, διὰ τί ποτε ὁ Ἰωσήφ Βενιαμὴν ἐπὶ τοῦ ἀρίστου πενταπλασίονα μερίδα ἔδωκε, μὴ δυναμένου αὐτοῦ τοσαῦτα καταναλῶσαι κρέα. Τοῦτο οὖν αὐτὸν πεποιηκέναι διὰ τὸ ἐκ τῆς Λείας τῷ πατρὶ αὐτοῦ γεγονέναι υἱοὺς ἑπτὰ, ἐκ δὲ Ῥαχὴλ τῆς μητρὸς αὐτοῦ δύο· διὰ τοῦτο τῷ Βενιαμὴν πέντε μερίδας παραθεῖναι, καὶ αὐτὸν λαβεῖν μίαν· γενέσθαι οὖν ἑπτὰ, ὅσας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Λείας υἱοὺς λαβεῖν. Ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ τὰς στολὰς δοῦναι ἐκάστῳ διπλᾶς, τῷ δὲ Βενιαμὴν πέντε καὶ τριακοσίους χρυσοῦς, καὶ τῷ πατρὶ ἀποστεῖλαι κατὰ ταῦτα, ὥστε τὸν οἶκον αὐτοῦ τῆς μητρὸς εἶναι ἴσον. Οἰκῆσαι δὲ αὐτοὺς ἐν γῇ Χαναάν, ἀφ' οὗ ἐκλεγῆναι Ἀβραὰμ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ μετελθεῖν εἰς Χαναάν, Ἀβραὰμ ἐτῶν εἴκοσι πέντε, Ἰσαὰκ ἐτῶν ἑξήκοντα, Ἰακώβ ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα, γίνεσθαι τὰ πάντα ἔτη ἐν γῇ Χαναάν σιε'.

8 (100) Καὶ τῷ τρίτῳ ἔτει λιμοῦ οὔσης ἐν Αἰγύπτῳ, ἔλθεῖν εἰς Αἴγυπτον τὸν Ἰακώβ, ὄντα ἐτῶν ἑκατὸν τριάκοντα, Ῥουβὴν ἐτῶν με', Συμεῶνα ἐτῶν μδ', Λευὴν ἐτῶν μγ', Ἰούδαν ἐτῶν μβ' μηνῶν τριῶν, Ἀσὴρ ἐτῶν μ' μηνῶν ὀκτώ, Νεφθαλεὶμ ἐτῶν μα' μηνῶν ζ', Γὰδ ἐτῶν μα' μηνῶν γ', Ζαβουλὼν ἐτῶν μ', Δεῖναν ἐτῶν λθ', Βενιαμὴν ἐτῶν κη'. Τὸν δὲ Ἰωσήφ φησὶ γενέσθαι ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη λθ'. Εἶναι δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον τοὺς τοῦ Ἰωσήφ συγγενεῖς ἔτη γχκδ'. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς Ἰακώβ παρουσίας εἰς Αἴγυπτον ἔτη , ατζ'. ἀφ' οὗ δὲ ἐκλεγῆναι Ἀβραὰμ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ ἔλθεῖν ἐκ Χαρρὰν εἰς Χαναάν ἕως εἰς Αἴγυπτον τοὺς περὶ Ἰακώβ ἔλθεῖν ἔτη σιε'. Ἰακώβ δὲ ἐκ Χαρρὰν πρὸς Λάβαν ἔλθεῖν, ἐτῶν ὄντα π', καὶ γεννῆσαι Λευὴν· Λευὴν δὲ ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιγενέσθαι ἔτη ιζ', ἀφ' οὗ ἐκ Χαναάν αὐτὸν ἔλθεῖν εἰς Αἴγυπτον, ὥστε εἶναι αὐτὸν ἐτῶν ξ', καὶ γεννῆσαι Κλᾶθ· τῷ αὐτῷ δὲ ἔτει ᾧ γενέσθαι Κλᾶθ, τελευτῆσαι Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ, εὐλογήσαντα τοὺς Ἰωσήφ υἱοὺς, ὄντα ἐτῶν ρμζ', καταλιπόντα Ἰωσήφ ἐτῶν νς'. Λευὴν δὲ γενόμενον ἐτῶν ρλζ' τελευτῆσαι, Κλᾶθ δὲ ὄντα ἐτῶν μ' γεννῆσαι Ἀμράμ, ὃν ἐτῶν εἶναι ιδ' ἐν ᾧ τελευτῆσαι Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ ὄντα ρι' ἐτῶν· Κλᾶθ δὲ γενόμενον ἐτῶν ἑκατὸν λγ' τελευτῆσαι. Ἀμράμ λαβεῖν γυναῖκα τὴν τοῦ θείου θυγατέρα Ἰωχαβὲτ, καὶ ὄντα ἐνιαυτῶν οε' γεννῆσαι Ἀαρὼν καὶ Μωσῆν· γεννῆσαι δὲ Μωσῆν τὸν Ἀμράμ ὄντα ἐτῶν οη', καὶ γενόμενον Ἀμράμ ἐτῶν ρλς' τελευτῆσαι.» Ταῦτά μοι κείσθω ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυῖστορος γραφῆς. Ἐξῆς [Ι. ἐξ ἥς] ἐπισυνήφθω καὶ τάδε. ΘΕΟΔΟΤΟΥ περὶ τοῦ αὐτοῦ.

9 (1τ) Cap. 22: Τὰ δὲ Σίκιμά φησι Θεόδοτος ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων ἀπὸ Σικιμίου τοῦ Ἑρμοῦ λαβεῖν τὴν ὀνομασίαν· τοῦτον γὰρ καὶ κτίσαι τὴν πόλιν· κείσθαι δ' αὐτήν φησιν ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων οὕτως· Ἡ δ' ἄρ' ἦν ἀγαθὴ τε καὶ αἰγινόμος καὶ ὑδρηλὴ, οὐδὲ μὲν ἔσκεν ὁδὸς δολιχὴ πόλιν εἰσαφικέσθαι ἀγρόθεν· οὐδέ ποτε δρία λαχνήεντα πονεῦσιν (v. l. πονοῦσιν) ἐξ αὐτῆς δὲ μάλ' ἄγχι δύο οὔρεα φαίνεται ἔρυμνὰ, ποίης τε πλήθοντα καὶ ὕλης τῶν δὲ μεσηγὺ ἀτραπιτὸς τέτμηται, ἀραίη [αὐλῶπις]· ἐν δ' ἐτέρωθι ἡδ' ἱερὴ Σικίμων καταφαίνεται, ἱερὸν ἄστν, νέρθεν ὑπὸ ρίζῃ

δεδμημένον, ἀμφὶ δὲ τεῖχος λισσὸν ὑπώρειαν, ὑπὸ δ' ἔδραμεν αἰπύθην ἔρκος. Ὑστερον δέ φησιν αὐτὴν ὑπὸ Ἑβραίων κατασχεθῆναι, δυναστεύοντος Ἑμμώρ· τὸν γὰρ Ἑμμώρ υἱὸν γεννησάι Συχέμ. Φησὶ δὲ Ἐνθένδε, ξένη, ποιμενόθι πόλιν ἤλυθ' Ἰακώβ, εὐρεῖαν Σικίμων· ἐπὶ δ' ἀνδράσι τοῖσιν ἔτησιν ἀρχὸς Ἑμώρ σὺν παιδὶ Συχέμ, μάλ' ἀτειρέε φῶτε. Εἴτα περὶ Ἰακώβ καὶ τὴν εἰς Μεσοποταμίαν αὐτοῦ παρουσίαν, καὶ τῶν δύο γυναικῶν γάμον, καὶ τὴν τῶν τέκνων γένεσιν, καὶ τὴν παρουσίαν τὴν ἐκ Μεσοποταμίας εἰς τὰ Σίκιμα, (Ἐπεὶ δ') Ἰακώβ Συρίην κτηνοτρόφον ἵκτο, καὶ εὐρὺ ρεῖθρον Ἐϋφρήταο λίπεν ποταμοῦ κελάδοντος· ἤλυθε γὰρ κάκεῖθι λιπῶν δριμεῖαν ἐνιπὴν αὐτοκασιγνήτοιο· πρόφρων ὑπέδεκτο δόμονδε Λάβαν, ὃς οἱ ἦν μὲν ἀνεψιὸς, ἀλλὰ τοτ' οἷος ἦνασσαν Συρίας, νειηγενὲς αἷμα λελογχώς. Τῷ δὲ γάμον κούρης μὲν ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν ὀπλοτάτης· οὐ μὴν τελέθειν ἐπεμαίετο πάμπαν, ἀλλὰ δόλον τολύπευσεν, καὶ ἐς λέχος ἀνέρι πέμπε Λείαν, ἥ οἱ ἦν προγενεστέρα. Οὐδέ μιν ἔμπης ἔλλαθεν, ἀλλ' ἐνόησε κακορραφίην, καὶ ἔδεκτο παῖδ' ἐτέρην, ἀμφοῖν δ' ἐμίγη σὺν ὁμαίμοσιν ἦσι Τῷ δ' υἱεῖς ἐγένοντο νόῳ πεπνυμένοι αἰνῶς ἔνδεκα, καὶ κούρη Δείνα περικαλλὲς ἔχουσα εἶδος, ἐπίτρεπτον δὲ δέμας, καὶ ἀμύμονα θυμόν. Ἀπὸ δὲ Εὐφράτου φησὶ τὸν Ἰακώβ ἐλθεῖν εἰς τὰ Σίκιμα πρὸς Ἑμμώρ· τὸν δ' ὑποδέξασθαι αὐτὸν, καὶ μέρος τι τῆς χώρας δοῦναι. Καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Ἰακώβ γεωμορεῖν, τοὺς δὲ υἱοὺς αὐτοῦ ἔνδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντας ποιμαίνειν, τὴν δὲ θυγατέρα Δείναν καὶ τὰς γυναῖκας ἐριουργεῖν· καὶ τὴν Δείναν παρθένον οὔσαν εἰς τὰ Σίκιμα ἐλθεῖν πανηγύρεως οὔσης, βουλομένην θεάσασθαι τὴν πόλιν· Συχέμ δὲ τὸν τοῦ Ἑμμώρ υἱὸν ἰδὼντα ἐρασθῆναι αὐτῆς, καὶ ἀρπάσαντα ὡς ἑαυτὸν διακομίσαι καὶ φθεῖραι αὐτήν. Αὐθις δὲ σὺν τῷ πατρὶ ἐλθόντα πρὸς τὸν Ἰακώβ, αἰτεῖν αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν· τὸν δὲ οὐ φάναι δώσειν πρὶν ἂν ἦ πάντας τοὺς οἰκοῦντας τὰ Σίκιμα περιτεμνομένους ἰουδαΐσαι· τὸν δὲ Ἑμμώρ φάναι πείσειν αὐτούς.

9 (50) Φησὶ δὲ περὶ τοῦ δεῖν περιτέμνεσθαι αὐτούς ὁ Ἰακώβ, Οὐ μὲν γὰρ θεμιτόν γε τόδ' Ἑβραίοισι τέτυκται, γαμβροὺς ἄλλοθεν εἷς γε νυοὺς ἀγέμεν ποτὶ δῶμα, ἀλλ' ὅστις γενεῆς ἐξοίχεται εἶναι ὁμοίης. Εἴτα ὑποβὰς περὶ τῆς περιτομῆς, "Ὅς ποτ' ἐῆς πάτρης ἐξήγαγε διὸν Ἀβραάμ, αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κέλετ' ἀνέρα παντὶ σὺν οἴκῳ σάρκ' ἀποσυλῆσαι πόσθης ἄπο, καὶ ῥ' ἐτέλεσεν· ἀστεμφὲς δὲ τέτυκται, ἐπεὶ θεὸς αὐτὸς ἔειπε. Πορευθέντος οὖν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἑμμώρ, καὶ τοὺς ὑποτασσομένους παρακαλοῦντος περιτέμνεσθαι, ἓνα τῶν Ἰακώβ υἱῶν τὸ ὄνομα Συμεῶνα διαγνῶναι τὸν τε Ἑμμώρ καὶ τὸν Συχέμ ἀνελεῖν, τὴν ὕβριν τῆς ἀδελφῆς μὴ βουληθέντα πολιτικῶς ἐνεγκεῖν· ταῦτα δὲ διαγνόντα Λευὶν τῷ ἀδελφῷ κοινώσασθαι· λαβόντα δ' αὐτὸν συγκάταινον ἐπὶ τὴν πρᾶξιν παρορμῆσαι, λόγιον προφερόμενον τὸν Θεὸν ἀνελεῖν φάμενον τοῖς Ἀβραάμ ἀπογόνοις δέκα ἔθνη δώσειν. Φησὶ δὲ οὕτως ὁ Συμεὼν πρὸς τὸν Λευὶν, Εὗ γὰρ ἐγὼ μῦθόν γε πεπυσμένος εἰμὶ θεοῖο· δώσειν γάρ ποτ' ἔφησε δέκ' ἔθνεα παισὶν Ἀβραάμ. Τὸν δὲ Θεὸν αὐτοῖς τοῦτον τὸν νοῦν ἐμβαλεῖν διὰ τὸ τοὺς ἐν Σικίμοις ἀσεβεῖς εἶναι. Φησὶ δὲ, Βλάπτε θεὸς Σικίμων οἰκῆτορας, οὐ γὰρ ἔτιον εἰς αὐτοὺς ὅστις κε μόλη κακός, οὐδὲ μὲν ἐσθλός· οὐδὲ δίκας ἐδίκάζον ἀνὰ πτόλιν οὐδὲ θέμιστας· λοίγια δ' ὠρώρει τοῖσιν μεμελημένα ἔργα. Τὸν οὖν Λευὶν καὶ τὸν Συμεῶνα εἰς τὴν πόλιν καθωπλισμένους ἐλθεῖν, καὶ πρῶτα μὲν τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀναιρεῖν, ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἑμμώρ καὶ τὸν Συχέμ φονεῦσαι. Λέγει δὲ περὶ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν οὕτως· Ὡς τότε δὴ Συμεὼν μὲν Ἑμώρ ὥρουσεν ἐπ' αὐτὸν, πληξὲς τε οἱ κεφαλὴν, δειρὴν δ' ἔλεν ἐν χερὶ λεῖψι, λεῖψε δ' ἔτι σπαίρουσαν, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ὁρώρει Τόφρα δὲ καὶ Λευὶν ἄσχετος ἔλλαβε χαίτης γούνων ἀπτόμενον Συχέμ, ἄσπετα μαργήναντα. Ἦλασε δὲ κληῖδα μέσσην· δὴ δὲ ξίφος ὅξυ σπλάγχχνα διὰ στέρνων, λίπε δὲ ψυχὴ δέμας εὐθύς. Πυθομένους δὲ καὶ τοὺς ἐτέρους ἀδελφούς τὴν πρᾶξιν αὐτῶν ἐπιβοηθῆσαι, καὶ τὴν πόλιν ἐκπορθῆσαι, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀναρρυσασμένους μετὰ τῶν αἰχμαλώτων εἰς τὴν πατρίαν ἔπαυλιν διακομίσαι. ΑΡΤΑΠΑΝΟΥ περὶ Ἰωσήφ.

- 10 (1t) Cap. 23: Τούτοις καὶ τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐκ τῆς αὐτῆς Πολυΐστορος γραφῆς ἐπισυνήφθω. «Ἀρτάπανος δέ φησιν ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων τῷ Ἀβραάμ Ἰωσήφ ἀπόγονον γενέσθαι, υἱὸν δὲ Ἰακώβου· συνέσει δὲ καὶ φρονήσει παρὰ τοὺς ἄλλους διενεγκόντα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλευθῆναι· προειδόμενον δὲ τὴν ἐπισύστασιν δεηθῆναι τῶν ἀστυγειτόνων Ἀράβων εἰς τὴν Αἴγυπτον αὐτὸν διακομίσαι· τοὺς δὲ τὸ ἐπιτυγχανόμενον ποιῆσαι· εἶναι γὰρ τοὺς τῶν Ἀράβων βασιλεῖς ἀπογόνους Ἰσραὴλ, υἱοὺς δὲ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ δὲ ἀδελφούς. Ἐλθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ συσταθέντα τῷ βασιλεῖ διοικητὴν τῆς ὅλης γενέσθαι χώρας. Καὶ πρότερον ἀτάκτως τῶν Αἰγυπτίων γεωμορούντων, διὰ τὸ τὴν χώραν ἀδιαίρετον εἶναι καὶ τῶν ἐλασσόνων ὑπὸ τῶν κρεισσόνων ἀδικουμένων, τοῦτον πρῶτον τὴν τε γῆν διελεῖν καὶ ὄροις διασημήνασθαι, καὶ πολλὴν χερσευομένην γεωργήσιμον ἀποτελέσαι, καὶ τινὰς τῶν ἀρουρῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀποκληρῶσαι. Τοῦτον δὲ καὶ μέτρα εὔρεῖν, καὶ μέγας αὐτὸν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων διὰ ταῦτα ἀγαπηθῆναι. Γῆμαι δὲ αὐτὸν Ἡλιουπολίτου ἱερέως Ἀσενῆθ θυγατέρα, ἐξ ἧς γεννησάι παῖδας. Μετὰ δὲ ταῦτα παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν τὸν τε πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς κομίζοντας πολλὴν ὑπαρξιν, καὶ κατοικισθῆναι ἐν τῇ πόλει Καισάν, καὶ τοὺς Σύρους πλεονάσαι ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. Τούτους δέ φησι καὶ τὸ ἐν Ἀθῶς καὶ τὸ ἐν Ἡλιουπόλει ἱερὸν κατασκευάσαι τοὺς Ἑρμιοῦθ ὀνομαζομένους. Μετὰ δὲ ταῦτα τελευτῆσαι τὸν τε Ἰωσήφ καὶ τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων. Τὸν οὖν Ἰωσήφ κρατοῦντα τῆς Αἰγύπτου τὸν τῶν ἐτῶν ἑπτὰ σῖτον, γενόμενον κατὰ τὴν φορὰν ἄπλετον, παραθέσθαι, καὶ τῆς Αἰγύπτου δεσπότην γενέσθαι. ΦΙΛΩΝΟΣ ἀπὸ τῆς αὐτῆς γραφῆς περὶ τοῦ Ἰωσήφ.
- 11 (1t) Cap. 24: Μαρτυρεῖ δὲ ταῖς ἱεραῖς βίβλοις καὶ Φίλων ἐν τῇ ιδ' τῶν Περὶ Ἱεροσόλυμα, λέγων οὕτως· Τοῖσιν ἔδος μακαριστὸν ὅλης μέγας ἔκτισεν ἄκτωρ ὕψιστος, καὶ πρόσθεν ἀπ' Ἀβρααμοῦ καὶ Ἰσαὰκ, Ἰακώβ εὐτέκνοιο τόκος Ἰωσήφ, ὃς ὀνείρων θεσπιστῆς, σκηπτοῦχος ἐν Αἰγύπτῳ θρόνοισι, δινεύσας λαθραῖα χρόνου πλημμύριδι μοίρης, καὶ τὰ ἐξῆς.» Ταῦτα δὲ καὶ περὶ τοῦ Ἰωσήφ. ΑΡΙΣΤΕΟΥ περὶ τοῦ Ἰώβ.
- 12 (1t) Cap. 25: Ἄκουε δὲ οἷα καὶ περὶ τοῦ Ἰώβ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ. «Ἀριστέας δέ φησι ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων τὸν Ἡσαῦ γήμαντα Βασσάραν ἐν Ἐδώμ, γεννησάι Ἰώβ· κατοικεῖν δὲ τοῦτον ἐν τῇ Αὐσίτιδι χώρᾳ, ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας. Γενέσθαι δ' αὐτὸν δίκαιον καὶ πολὺκτηνον· κτήσασθαι γὰρ αὐτὸν πρόβατα μὲν ἑπτακισχίλια, καμήλους δὲ τρισχιλίας, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, ὄνους θηλείας νομάδας πεντακοσίας· εἶχε δὲ καὶ γεωργίας ἱκανάς. Τοῦτον δὲ τὸν Ἰώβ πρότερον Ἰωβὰθ ὀνομάζεσθαι. Πειράζοντα δ' αὐτὸν τὸν Θεὸν ἐμμεῖναι, μεγάλας δὲ περιβαλεῖν αὐτὸν ἀτυχίαις. Πρῶτον μὲν γὰρ αὐτοῦ τοὺς τε ὄνους καὶ βοῦς ὑπὸ ληστῶν ἀπελαθῆναι, εἶτα τὰ πρόβατα ὑπὸ πυρὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντος κατακαῆναι σὺν τοῖς ποιμέσι· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τὰς καμήλους ὑπὸ ληστῶν ἀπελαθῆναι· εἶτα τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποθανεῖν, πεσοῦσης τῆς οἰκίας αὐθημερὸν δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα ἐλκῶσαι. Φαύλως δὲ αὐτοῦ διακειμένου, ἐλθεῖν εἰς ἐπίσκεψιν Ἐλίφαν τὸν Θαιμανιτῶν βασιλέα, καὶ Βαλδὰδ τῶν Σαυχαίων τύραννον, καὶ Σωφάρ τὸν Μινναίων βασιλέα, ἐλθεῖν δὲ καὶ Ἐλιοῦν τὸν Βαραχιήλ τὸν Ζωβίτην. Παρακαλούμενον δὲ φάναι καὶ χωρὶς παρακλήσεως ἐμμενεῖν αὐτὸν ἔν τε τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τοῖς δεινοῖς. Τὸν δὲ Θεὸν ἀγασθέντα τὴν εὐψυχίαν αὐτοῦ, τῆς τε νόσου αὐτὸν ἀπολῦσαι, καὶ πολλῶν κύριον ὑπάρξεων ποιῆσαι.» Τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων ὁ Πολυΐστωρ. ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ περὶ Μωσέως.
- 13 (1t) Cap. 26: Καὶ περὶ Μωσέως δὲ ὁ αὐτὸς πάλιν πλεῖστα παρατίθεται, ὧν καὶ αὐτῶν ἐπακοῦσαι ἄξιον. «Εὐπόλεμος δέ φησι τὸν Μωσῆν πρῶτον σοφὸν γενέσθαι καὶ γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ἰουδαίοις πρῶτον, παρὰ δὲ Ἰουδαίων Φοίνικας παραλαβεῖν, Ἑλλήνας δὲ παρὰ Φοινίκων, νόμους τε πρῶτον γράψαι Μωσῆν τοῖς Ἰουδαίοις.» ΑΡΤΑΠΑΝΟΥ περὶ Μωσέως.
- 14 (1t)

Cap. 27: «Ἄρτάπανος δέ φησιν ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων, Ἀβραὰμ τελευτήσαντος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μεμψασθενῶθ, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων, τὴν δυναστείαν παραλαβεῖν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Παλμανώθην. Τοῦτον δὲ τοῖς Ἰουδαίοις φαύλως προσφέρεσθαι· καὶ πρῶτον μὲν τὴν Κεσσάν οἰκοδομῆσαι, τό τε ἐπ’ αὐτῇ ἱερὸν καθιδρύσασθαι, εἴτα τὸν ἐν Ἡλιουπόλει ναὸν κατασκευάσαι. Τοῦτον δὲ γεννῆσαι θυγατέρα Μέρριν, ἣν Χενεφρῇ τινὶ κατεγγυῆσαι, τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων βασιλεύοντι· πολλοὺς γὰρ τότε τῆς Αἰγύπτου βασιλεύειν· ταύτην δὲ στείραν ὑπάρχουσιν ὑποβαλέσθαι τινὸς τῶν Ἰουδαίων παιδίον, τοῦτο δὲ Μώυσον ὀνομάσαι· ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν ἀνδρωθέντα Μουσαῖον προσαγορευθῆναι. Γενέσθαι δὲ τὸν Μώυσον τοῦτον Ὀρφέως διδάσκαλον· ἀνδρωθέντα δ’ αὐτὸν πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις εὐχρηστα παραδοῦναι· καὶ γὰρ πλοῖα καὶ μηχανὰς πρὸς τὰς λιθοθεσίας καὶ τὰ Αἰγύπτια ὅπλα καὶ τὰ ὄργανα τὰ ὕδρευτικά καὶ πολεμικά καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐξευρεῖν· ἔτι δὲ τὴν πόλιν εἰς λς’ νομοὺς διελεῖν, καὶ ἐκάστῳ τῶν νομῶν ἀποτάξαι τὸν Θεὸν σεφθήσεσθαι, τὰ τε ἱερὰ γράμματα τοῖς ἱερεῦσιν· εἶναι δὲ καὶ αἰλούρους καὶ κύνας καὶ ἴβεις· ἀπονεῖμαι δὲ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐξαίρετον χώραν. Ταῦτα δὲ πάντα ποιῆσαι χάριν τοῦ τὴν μοναρχίαν βεβαίαν τῷ Χενεφρῇ διαφυλάξαι. Πρότερον γὰρ ἀδιατάκτους ὄντας τοὺς ὄχλους ποτὲ μὲν ἐκβάλλειν ποτὲ δὲ καθιστάνειν βασιλεῖς, καὶ πολλάκις μὲν τοὺς αὐτοὺς, ἐνιάκις δὲ ἄλλους. Διὰ ταῦτα οὖν τὸν Μώυσον ὑπὸ τῶν ὄχλων ἀγαπηθῆναι, καὶ ὑπὸ τῶν ἱερέων ἰσοθέου τιμῆς καταξιωθέντα προσαγορευθῆναι Ἑρμῆν διὰ τὴν τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐρμηνείαν. Τὸν δὲ Χενεφρῆν ὀρώντα τὴν ἀρετὴν Μώυσου φθονῆσαι αὐτῷ, καὶ ζητεῖν αὐτὸν ἐπ’ εὐλόγῳ αἰτίᾳ τινὶ ἀνελεῖν. Καὶ δὴ ποτε τῶν Αἰθιοπίων ἐπιστρατευσαμένων τῇ Αἰγύπτῳ, τὸν Χενεφρῆν ὑπολαβόντα εὐρηκέναι καιρὸν εὐθετον πέμψαι τὸν Μώυσον ἐπ’ αὐτοὺς στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, τὸ δὲ τῶν γεωργῶν αὐτῷ συστῆσαι πλῆθος, ὑπολαβόντα ῥαδίως αὐτὸν διὰ τὴν τῶν στρατιωτῶν ἀσθένειαν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθήσεσθαι. Τὸν δὲ Μώυσον ἐλθόντα ἐπὶ τὸν Ἑρμοπολίτην ὀνομαζόμενον νομὸν, ἔχοντα περὶ δέκα μυριάδας γεωργῶν, αὐτοῦ καταστρατοπεδεῦσαι· πέμψαι δὲ στρατηγοὺς τοὺς προκαθεδουμένους τῆς χώρας, οὓς δὴ πλεονεκτεῖν ἐπιφανῶς κατὰ τὰς μάχας· λέγειν δέ φησιν τοὺς Ἡλιουπολίτας γενέσθαι τὸν πόλεμον τοῦτον ἔτη δέκα. Τοὺς οὖν περὶ τὸν Μώυσον διὰ τὸ μέγεθος τῆς στρατιᾶς πόλιν ἐν τούτῳ κτίσαι τῷ τόπῳ, καὶ τὴν ἴβιν ἐν αὐτῇ καθιεῶσαι διὰ τὸ ταύτην τὰ βλάπτοντα ζῶα τοὺς ἀνθρώπους ἀναιρεῖν. Προσαγορεῦσαι δὲ αὐτὴν Ἑρμοῦ πόλιν. Οὕτω δὴ τοὺς Αἰθίοπας, καίπερ ὄντας πολεμίους, στέρξει τὸν Μώυσον, ὥστε καὶ τὴν περιτομὴν τῶν αἰδοίων παρ’ ἐκείνου μαθεῖν· οὐ μόνον δὲ τούτους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἅπαντας.

14 (50) Τὸν δὲ Χενεφρῆν, λυθέντος τοῦ πολέμου, λόγῳ μὲν αὐτὸν ἀποδέξασθαι, ἔργῳ δὲ ἐπιβουλεύειν. Παρελόμενον γοῦν αὐτοῦ τοὺς ὄχλους, τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Αἰθιοπίας πέμψαι, προφυλακῆς χάριν· τοῖς δὲ προστάξαι τὸν ἐν Διὸς πόλει ναὸν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου κατασκευασμένον καθαιρεῖν, ἕτερον δὲ λίθινον κατασκευάσαι τὸ πλησίον ὅρος λατομήσαντας· τάξαι δὲ ἐπὶ τῆς οἰκοδομίας ἐπιστάτην Ναχέρωτα. Τὸν δὲ ἐλθόντα μετὰ Μώυσου εἰς Μέμφιν πυθέσθαι παρ’ αὐτοῦ, εἴ τι ἄλλο ἐστὶν εὐχρηστον τοῖς ἀνθρώποις· τὸν δὲ φάναι γένος τῶν βοῶν διὰ τὸ τὴν γῆν ὑπὸ τούτων ἀροῦσθαι· τὸν δὲ Χενεφρῆν, προσαγορεύσαντα ταῦρον Ἄπιον, κελεῦσαι ἱερὸν αὐτοῦ τοὺς ὄχλους καθιδρύσασθαι, καὶ τὰ ζῶα τὰ καθιερωθέντα ὑπὸ τοῦ Μώυσου κελεύειν ἐκεῖ φέροντας θάπτειν, κατακρύπτειν θέλοντα τὰ τοῦ Μώυσου ἐπινοήματα. Ἀποξενωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν Αἰγυπτίων, ὀρκωμοτῆσαι τοὺς φίλους μὴ ἐξαγγεῖλαι τῷ Μώυσῳ τὴν ἐπισυνισταμένην αὐτῷ ἐπιβουλὴν, καὶ προβαλέσθαι τοὺς ἀναιρήσοντας αὐτόν. Μηδενὸς δ’ ὑπακούσαντος, ὀνειδίσαι τὸν Χενεφρῆν Χανεθώθην, τὸν μάλιστα προσαγορευόμενον ὑπ’ αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀνειδισθέντα ὑποσχέσθαι τὴν ἐπίθεσιν, λαβόντα καιρόν. Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν τῆς Μερρίδος τελευτησάσης, ὑποσχέσθαι τὸν Χενεφρῆν τῷ τε Μώυσῳ καὶ τῷ Χανεθώθῃ τὸ σῶμα

διακομίσαντας εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον τόπους θάψαι, ὑπολαβόντα τὸν Μώυσον ὑπὸ τοῦ Χανεθώθ ἀναιρεθήσεσθαι. Πορευομένων δὲ αὐτῶν τὴν ἐπιβουλὴν τῷ Μώσῳ τῶν συνειδόντων ἐξαγγεῖλαί τινα· τὸν δὲ φυλάσσοντα αὐτὸν τὴν μὲν Μέρριν θάψαι, τὸν δὲ ποταμὸν καὶ τὴν ἐν ἐκείνῳ πόλιν Μερόην προσαγορεῦσαι. Τιμᾶσθαι δὲ τὴν Μέρριν ταύτην ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων οὐκ ἔλαττον ἢ τὴν Ἴσιν. Ἀαρῶνα δὲ τὸν τοῦ Μώυσου ἀδελφὸν τὰ περὶ τὴν ἐπιβουλὴν ἐπιγνόντα, συμβουλευσά τῳ ἀδελφῷ φυγεῖν εἰς τὴν Ἀραβίαν· τὸν δὲ πεισθέντα ἀπὸ Μέμφεως τὸν Νεῖλον διαπλεύσαντα ἀπαλλάσσεσθαι εἰς τὴν Ἀραβίαν. Τὸν δὲ Χανεθώθην πυθόμενον τοῦ Μώυσου τὴν φυγὴν ἐνεδρεύειν ὡς ἀναιρήσοντα· ἰδόντα δὲ ἐρχόμενον σπᾶσασθαι τὴν μάχαιραν ἐπ' αὐτὸν, τὸν δὲ Μώυσον προκατατάχισαντα, τὴν τε χεῖρα κατασχεῖν αὐτοῦ, καὶ σπασάμενον τὸ ξίφος φονεῦσαι τὸν Χανεθώθην· διεκδρᾶναι δὲ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Ῥαγουήλῳ τῳ τῶν τόπων ἄρχοντι συμβιοῦν, λαβόντα τὴν ἐκείνου θυγατέρα· τὸν δὲ Ῥαγουήλον βούλεσθαι στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους, κατάγειν βουλόμενον τὸν Μώυσον, καὶ τὴν δυναστείαν τῇ τε θυγατρὶ καὶ τῳ γαμβρῷ κατασκευάσαι· τὸν δὲ Μώυσον ἀποκωλύσαι, στοχαζόμενον τῶν ὁμοφύλων· τὸν δὲ Ῥαγουήλον διακωλύοντα στρατεύειν τοῖς Ἀραβι προστάξει ληστεύειν τὴν Αἴγυπτον. Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ τὸν Χενεφρὴν πρῶτον ἀπάντων ἀνθρώπων ἐλεφαντιάσαντα μεταλλάξαι· τούτῳ δὲ τῳ πάθει περιπεσεῖν διὰ τὸ τοὺς Ἰουδαίους προστάξει σινδόνας ἀμφιέννυσθαι, ἐρεᾶν δ' ἐσθῆτα μὴ ἀμπέχεσθαι, ὅπως ὄντες ἐπίσημοι κολάζωνται ὑπ' αὐτοῦ.

14 (100) Τὸν δὲ Μώυσον εὐχέσθαι τῳ Θεῷ ἤδη ποτὲ τοὺς λαοὺς παῦσαι τῶν κακοπαθειῶν. Ἰλασκομένου δ' αὐτοῦ, αἰφνιδίως φησὶν ἐκ τῆς γῆς πῦρ ἀναφθῆναι, καὶ τοῦτο κάεσθαι, μήτε ὕλης μήτε ἄλλης τινὸς ξυλείας οὔσης ἐν τῳ τόπῳ. Τὸν δὲ Μώυσον δείσαντα τὸ γεγονὸς φεύγειν· φωνὴν δ' αὐτῷ θεῖαν εἰπεῖν, στρατεύειν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ τοὺς Ἰουδαίους διασώσαντα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγαγεῖν πατρίδα. Τὸν δὲ θαρρήσαντα δύνάμιν πολεμίαν ἐπάγειν διαγνῶναι τοῖς Αἰγυπτίοις. Πρῶτον δὲ πρὸς Ἀαρῶνα τὸν ἀδελφὸν ἐλθεῖν· τὸν δὲ βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων πυθόμενον τὴν τοῦ Μώυσου παρουσίαν καλέσαι πρὸς αὐτὸν, καὶ πυνθάνεσθαι ἐφ' ὃ τι ἤκοι· τὸν δὲ φάναι, διότι προστάσσειν αὐτῷ τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην ἀπολῦσαι τοὺς Ἰουδαίους. Τὸν δὲ πυθόμενον εἰς φυλακὴν αὐτὸν καθεῖρξαι. Νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, τὰς τε θύρας πάσας αὐτομάτως ἀνοιχθῆναι τοῦ δεσμωτηρίου, καὶ τῶν φυλάκων οὓς μὲν τελευτῆσαι, τινὰς δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου παρεθῆναι, τὰ τε ὅπλα κατεαγῆναι. Ἐξελθόντα δὲ τὸν Μώυσον ἐπὶ τὰ βασίλεια ἐλθεῖν· εὐρόντα δὲ ἀνεωγμένας τὰς θύρας εἰσελθεῖν, καὶ ἐνθάδε τῶν φυλάκων παρειμένων τὸν βασιλέα ἐξεγεῖραι. Τὸν δὲ ἐκπλαγέντα ἐπὶ τῳ γεγονότι κελεῦσαι τῳ Μώσῳ τὸ τοῦ ἐμπσαντος αὐτὸν θεοῦ εἰπεῖν ὄνομα, διαχλευάσαντα αὐτόν· τὸν δὲ προσκύψαντα πρὸς τὸ οὖς εἰπεῖν, ἀκούσαντα δὲ τὸν βασιλέα πεσεῖν ἄφωνον, διακρατηθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ Μώυσου πάλιν ἀναβιώσαι· γράψαντα δὲ τοῦνομα εἰς δέλτον κατασφραγίσασθαι· τῶν δὲ ἱερέων τὸν ἐκφαυλίσαντα ἐν τῇ πινακίδι τὰ γεγραμμένα μετὰ σπασμοῦ τὸν βίον ἐκλιμπάνειν· εἰπεῖν δὲ τὸν βασιλέα σημειόν τι αὐτῷ ποιῆσαι· τὸν δὲ Μώυσον ἣν εἶχε ράβδον ἐκβαλόντα ὄφιν ποιῆσαι· πτοηθέντων δὲ πάντων, ἐπιλαβόμενον τῆς οὐρᾶς ἀνελέσθαι, καὶ πάλιν ράβδον ποιῆσαι. Προελθόντα δὲ μικρὸν, τὸν Νεῖλον τῇ ράβδῳ πατάξαι· τὸν δὲ ποταμὸν πολύχουν γενόμενον κατακλύζειν ὅλην τὴν Αἴγυπτον· ἀπὸ τότε δὲ καὶ τὴν κατάβασιν αὐτοῦ γίνεσθαι· συναγαγὼν δὲ τὸ ὕδωρ ἀποζέσαι, καὶ τὰ ποτάμια διαφθεῖραι ζῶα, τοὺς τε λαοὺς διὰ τὴν δίψαν φθειρέσθαι. Τὸν δὲ βασιλέα, τούτων γενομένων τῶν τεράτων, φάναι μετὰ μηνᾶ τοὺς λαοὺς ἀπολύσειν, ἐὰν ἀποκαταστήσῃ τὸν ποταμὸν· τὸν δὲ Μώυσον πάλιν τῇ ράβδῳ πατάξαντα τὸ ὕδωρ συστεῖλαι τὸ ρεῦμα. Τούτου δὲ γενομένου, τὸν βασιλέα τοὺς ἱερεῖς τοὺς ὑπὲρ Μέμφιν καλέσαι, καὶ φάναι αὐτοὺς ἀναιρήσειν καὶ τὰ ἱερὰ κατασκάψειν, ἐὰν μὴ καὶ αὐτοὶ τερατουργήγῳσι τι. Τοὺς δὲ τότε διὰ τινων μαγγάνων καὶ ἐπαοιδῶν δράκοντα ποιῆσαι, καὶ τὸν ποταμὸν μεταχρῶσαι.

14 (150)

Τὸν δὲ βασιλέα φρονηματισθέντα ἐπὶ τῷ γεγονότι, πάσῃ τιμωρίᾳ καὶ κολάσει κατακίζειν τοὺς Ἰουδαίους. Τὸν δὲ Μώυσον ταῦτα ὁρῶντα ἄλλα τε σημεία ποιῆσαι καὶ πατάξαντα τὴν γῆν τῇ ῥάβδῳ ζῶόν τι πτηνὸν ἀνεῖναι λυμαίνεσθαι τοὺς Αἰγυπτίους, πάντα τε ἐξελκωθῆναι τὰ σώματα. Τῶν δὲ ἱατρῶν μὴ δυναμένων ἰᾶσθαι τοὺς κάμνοντας, οὕτως πάλιν ἀνέσεως τυχεῖν τοὺς Ἰουδαίους. Πάλιν δὲ τὸν Μώυσον βάτραχον διὰ τῆς ῥάβδου ἀνεῖναι, πρὸς δὲ τούτοις ἀκρίδας καὶ σκνίφας. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τοὺς Αἰγυπτίους τὴν ῥάβδον ἀνατιθέναι εἰς πᾶν ἱερὸν, ὁμοίως δὲ καὶ τῇ Ἰσιδι, διὰ τὸ τὴν γῆν εἶναι Ἰσιν, παιομένην δὲ τῇ ῥάβδῳ τὰ τέρατα ἀνεῖναι. Τοῦ δὲ βασιλέως ἔτι ἀφρονουμένου, τὸν Μώυσον χάλαζάν τε καὶ σεισμούς διὰ νυκτὸς ἀποτελέσαι, ὥστε τοὺς τὸν σεισμὸν φεύγοντας ἀπὸ τῆς χαλάζης ἀναιρεῖσθαι, τοὺς τε τὴν χάλαζαν ἐκκλίνοντας ὑπὸ τῶν σεισμῶν διαφθεῖρεσθαι. Συμπεσεῖν δὲ τότε τὰς μὲν οἰκίας πάσας, τῶν δὲ ναῶν τοὺς πλείστους. Τελευταῖον τοσαύταις συμφοραῖς περιπεσόντα τὸν βασιλέα τοὺς Ἰουδαίους ἀπολῦσαι· τοὺς δὲ χρησαμένους παρὰ τῶν Αἰγυπτίων πολλὰ μὲν ἐκπώματα, οὐκ ὀλίγον δὲ ἱματισμὸν, ἄλλην τε παμπληθῆ γάζαν, διαβάντας ἱκανὸν τόπον ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν τριταίους ἐλθεῖν θάλασσαν. Μεμφίτας μὲν οὖν λέγειν, ἔμπειρον ὄντα τὸν Μώυσον τῆς χώρας τὴν ἄμπωτιν τηρήσαντα διὰ ξηρᾶς τῆς θαλάσσης τὸ πλῆθος περαιῶσαι· Ἡλιουπολίτας δὲ λέγειν, ἐπικαταδραμεῖν τὸν βασιλέα μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἅμα καὶ τοῖς καθιερωμένοις ζώοις, διὰ τὸ τὴν ὑπαρξιν τοὺς Ἰουδαίους τῶν Αἰγυπτίων χρησαμένους διακομίζειν. Τῷ δὲ Μώυσῳ θεῖαν φωνὴν γενέσθαι, πατάξαι τὴν θάλασσαν τῇ ῥάβδῳ καὶ διαστῆναι· τὸν δὲ Μώυσον ἀκούσαντα, ἐπιθιγεῖν τῇ ῥάβδῳ τοῦ ὕδατος, καὶ οὕτω τὸ μὲν νᾶμα διαστῆναι, τὴν δὲ δύναμιν διὰ ξηρᾶς ὁδοῦ πορεύεσθαι. Συνεμβάντων δὲ τῶν Αἰγυπτίων καὶ διωκόντων, φησὶ πῦρ αὐτοῖς ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐκλάμπαι, τὴν δὲ θάλασσαν πάλιν τὴν ὁδὸν ἐπικλύσαι· τοὺς δὲ Αἰγυπτίους ὑπὸ τε τοῦ πυρὸς καὶ τῆς πλημμυρίδος πάντας διαφθαρῆναι· τοὺς δὲ Ἰουδαίους διαφυγόντας τὸν κίνδυνον τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίψαι, βρέχοντος αὐτοῖς τοῦ Θεοῦ κρῖνον, ὅμοιον ἐλύμῳ, χιόνι παραπλήσιον τὴν χροάν. Γεγονέναι δὲ φησι τὸν Μώυσον μακρὸν, πυρρακῆ, πολὺν, κομήτην, ἀξιωματικόν. Ταῦτα δὲ πρᾶξαι περὶ ἔτη ὄντα ὀγδοήκοντα ἑννέα.» ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ περὶ Μωσέως.

16 (1t) Cap. 29: Δημήτριος δὲ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς πρὸς τὸν μηνύσαντα τὸν τελευτήσαντα, ὁμοίως τῷ τὴν ἱερὰν βίβλον γράψαντι ἰστόρησε· φυγεῖν μέντοι γε τὸν Μωσῆν εἰς Μαδιάμ, καὶ συνοικῆσαι ἐκεῖ τῇ Ἰοθὼρ θυγατρὶ Σεπφώρα, ἣν εἶναι, ὅσα στοιχάζεσθαι ἀπὸ τῶν ὀνομάτων, τῶν γενομένων ἐκ Χεττούρας, τοῦ Ἀβραὰμ γένους, ἐκ τοῦ Ἰεζάν τοῦ γενομένου Ἀβραὰμ ἐκ Χεττούρας ἐκ δὲ τοῦ Ἰεζάν γενέσθαι Δαδάν· ἐκ δὲ τοῦ Δαδάν Ῥαγουήλ· ἐκ δὲ τοῦ Ῥαγουήλ Ἰοθὼρ καὶ Ἀβὰβ· ἐκ δὲ τοῦ Ἰοθὼρ Σεπφώραν, ἣν γῆμαι Μωσῆν. Καὶ τὰς γενεὰς δὲ συμφωνεῖν· τὸν γὰρ Μωσῆν εἶναι ἀπὸ Ἀβραὰμ ἑβδομον, τὴν δὲ Σεπφώραν ἕκτην. Συνοικοῦντος γὰρ ἤδη τοῦ Ἰσαὰκ, ἅφ' οὗ Μωσῆν εἶναι, γῆμαι Ἀβραὰμ τὴν Χεττούραν ὄντα ἐτῶν ρμ', καὶ γεννησάι Ἰσαὰρ ἐξ αὐτῆς δεύτερον· τὸν δὲ Ἰσαὰκ ὄντα ἐτῶν ἑκατὸν γεννησάι. Ὡστε μβ' ἐτῶν ὕστερον γεγονέναι τὸν Ἰσαὰρ ἅφ' οὗ τὴν Σεπφώραν γεγενεαλογῆσθαι. Οὐδὲν οὖν ἀντιπίπτει τὸν Μωσῆν καὶ τὴν Σεπφώραν κατὰ τοὺς αὐτοὺς γεγονέναι χρόνους. Κατοικεῖν δ' αὐτοὺς Μαδιάμ πόλιν, ἣν ἀπὸ ἐνὸς τῶν Ἀβραὰμ παίδων ὀνομασθῆναι. Φησὶ γὰρ τὸν Ἀβραὰμ τοὺς παῖδας πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ κατοικίαν πέμψαι· διὰ τοῦτο δὲ καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ εἰπεῖν ἐν Ἀσρηώθ Μωσῆν Αἰθιοπίδα γῆμαι γυναῖκα. ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ, περὶ Δαβὶδ καὶ Σολομῶνος.

18 (1t) Cap. 30: Εὐπόλεμος δὲ φησιν ἔν τινι περὶ τῆς Ἡλίου προφητείας, Μωσῆν προφητεῦσαι ἔτη μ'· εἶτα Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ υἱὸν ἔτη λ', βιώσαι δ' αὐτὸν ἔτη ρι', πῆξαί τε τὴν ἱερὰν σκηνὴν ἐν Σηλοῖ. Μετὰ δὲ ταῦτα προφήτην γενέσθαι Σαμουήλ. Εἶτα δὲ τοῦ Θεοῦ βουλήσει ὑπὸ Σαμουήλ Σαοῦλον βασιλέα αἰρεθῆναι, ἄρξαντα δὲ ἔτη κα' τελευτῆσαι. Εἶτα Δαβὶδ τὸν τούτου υἱὸν

δυναστεῦσαι, ὃν καταστρέψασθαι Σύρους τοὺς παρὰ τὸν Εὐφράτην οἰκοῦντας ποταμὸν, καὶ τὴν Κομμαγηνήν, καὶ τοὺς ἐν Γαλαδηνῇ Ἀσσυρίους καὶ Φοίνικας. Στρατεῦσαι δ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίους καὶ Ἀμμανίτας καὶ Μωαβίτας καὶ Ἰτουραίους καὶ Ναβαταίους καὶ Ναβδαίους, αὐθις δὲ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ Σούρωνα βασιλέα Τύρου καὶ Φοινίκης, οὓς καὶ ἀναγκάσαι φόρους Ἰουδαίοις ὑποτελεῖν· πρὸς τε Οὐαφρῆν τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φιλίαν συνθέσθαι. Βουλόμενόν τε Δαβὶδ οἰκοδομῆσαι ἱερὸν τῷ Θεῷ, ἀξιοῦν τὸν Θεὸν τόπον αὐτῷ δεῖξαι τοῦ θυσιαστηρίου· ἔνθα δὲ ἄγγελον αὐτῷ ὀφθῆναι ἐστῶτα ἐπάνω τοῦ τόπου, οὗ τὸν βωμὸν ἰδρῦσθαι ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ κελεύειν αὐτὸν μὴ ἰδρῦσθαι τὸ ἱερὸν διὰ τὸ αἷματι ἀνθρωπίνῳ πεφῦρθαι καὶ πολλὰ ἔτη πεπολεμηκέναι. Εἶναι δ' αὐτῷ ὄνομα Διαναδάν· προστάξει δὲ αὐτῷ τοῦτον, ὅπως τῷ υἱῷ ἐπιτρέψῃ τὴν οἰκοδομίαν· αὐτὸν δὲ εὐτρεπίζειν τὰ πρὸς τὴν κατασκευὴν ἀνήκοντα, ἀργύριον, χαλκὸν, λίθους, ξύλα κυπαρίσσινα καὶ κέδρινα. Ἀκούσαντα δὲ τὸν Δαβὶδ πλοῖα ναυπηγήσασθαι ἐν Αἰλάνοις πόλει τῆς Ἀραβίας, καὶ πέμψαι μεταλλευτὰς εἰς τὴν Οὐρφῇ νῆσον, κειμένην ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, μέταλλα χρυσικὰ ἔχουσιν· καὶ τὸ χρυσίον ἐκεῖθεν μετακομίσαι τοὺς μεταλλευτὰς εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Βασιλεύσαντα δὲ τὸν Δαβὶδ ἔτη μ' Σαλομῶνι τῷ υἱῷ τὴν ἀρχὴν παραδοῦναι, ὄντι ἐτῶν ιβ', ἐνώπιον Ἡλεὶ τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν ιβ' φυλάρχων, καὶ παραδοῦναι αὐτῷ τὸν τε χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν καὶ λίθον καὶ ξύλα κυπαρίσσινα καὶ κέδρινα. Καὶ αὐτὸν μὲν τελευτήσαι, Σαλομῶνα δὲ βασιλεύειν, καὶ γράψαι πρὸς Οὐαφρῆν τὸν Αἰγύπτου βασιλέα τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν. Cap. 31: Βασιλεὺς Σαλομῶν Οὐαφρῇ βασιλεῖ Αἰγύπτου φίλῳ πατρικῷ χαίρει ν . Γίνωσκέ με παρειληφότα τὴν βασιλείαν παρὰ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ μεγίστου, καὶ ἐπιτεταχότος μοι οἰκοδομῆσαι ἱερὸν τῷ Θεῷ, ὃς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν· ἅμα δὲ σοι γράψαι, ἀποστεῖλαί μοι τῶν παρά σου λαῶν, οἱ παραστήσονται μοι μέχρι τοῦ ἐπιτελέσαι πάντα κατὰ τὴν χρεῖαν, καθότι ἐπιτέτακται. Cap. 32: Βασιλεὺς Οὐαφρῆς Σαλομῶνι βασιλεῖ μεγάλῳ χαίρει ν . Ἄμα τῷ ἀναγνῶναι τὴν παρά σου ἐπιστολήν σφόδρα ἐχάρην, καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἤγαγον ἐγὼ τε καὶ ἡ δύναμίς μου πᾶσα ἐπὶ τῷ παρειληφέναι σε τὴν βασιλείαν παρὰ χρηστοῦ ἀνδρὸς καὶ δεδοκιμασμένου ὑπὸ τηλικούτου Θεοῦ.

18 (50) Περὶ δὲ ὧν γράφεις μοι περὶ τῶν κατὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρ' ἡμῖν, ἀπέσταλκά σοι μυριάδας ὀκτώ, ὧν καὶ τὰ πλήθη, ἐξ ὧν εἰσὶ, διασεσάφηκά σοι. Ἐκ μὲν τοῦ Σεβριθίτου νομοῦ, μυρίους· ἐκ δὲ τοῦ Μενδησίου καὶ Σεβεννύτου, δις μυρίους· [ἐκ δὲ τοῦ] Βουσιρίτου, Λεοντοπολίτου καὶ Βαθριθίτου, ἀνὰ μυρίους. Φρόντισον δὲ καὶ τὰ δέοντα αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα, ὅπως εὐτακτῇ, καὶ ἵνα ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἰδίαν, ὡς ἂν ἀπὸ τῆς χρεῖας γενομένης (sic). Cap. 33: Βασιλεὺς Σαλομῶν Σούρωνι τῷ βασιλεῖ Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ Φοινίκης, φίλῳ πατρικῷ, χαίρει ν . Γίνωσκέ με παρειληφότα τὴν βασιλείαν παρὰ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ μεγίστου, ἐπιτεταχότος μοι οἰκοδομῆσαι ἱερὸν τῷ Θεῷ, ὃς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν· ἅμα δὲ καὶ σοι γράψαι, ἀποστεῖλαί μοι τῶν παρά σου λαῶν, οἱ συμπαραστήσονται ἡμῖν μέχρι τοῦ ἐπιτελέσαι τὴν τοῦ Θεοῦ χρεῖαν, καθότι μοι ἐπιτέτακται. Γέγραφα δὲ καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ Σαμαρεῖτιν καὶ Μωαβίτιν καὶ Ἀμμανίτιν καὶ Γαλαδίτιν χορηγεῖσθαι αὐτοῖς τὰ δέοντα ἐκ τῆς χώρας κατὰ μῆνα, κόρους σίτου μυρίους· ὁ δὲ κόρος ἐστὶν ἀρταβῶν ἑξ· καὶ οἴνου κόρους μυρίους· ὁ δὲ κόρος τοῦ οἴνου ἐστὶ μέτρα δέκα. Τὸ δὲ ἔλαιον καὶ τὰ ἄλλα χορηγηθήσεται αὐτοῖς ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἱερεῖα δὲ εἰς κρεοφαγίαν ἐκ τῆς Ἀραβίας. Cap. 34: Σούρων Σαλομῶνι βασιλεῖ μεγάλῳ χαίρει ν . Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἔκτισεν, ὃς εἴλετο ἄνθρωπον χρηστὸν ἐκ χρηστοῦ ἀνδρὸς. Ἄμα τῷ ἀναγνῶναι τὴν παρά σου ἐπιστολήν σφόδρα ἐχάρην, καὶ εὐλόγησα τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ παρειληφέναι σε τὴν βασιλείαν. Περὶ δὲ ὧν γράφεις μοι περὶ τῶν κατὰ τοὺς λαοὺς τοὺς παρ' ἡμῖν, ἀπέσταλκά σοι Τυρίων καὶ Φοινίκων ὀκτακισμυρίους, καὶ ἀρχιτέκτονά σοι ἀπέσταλκα ἄνθρωπον Τύριον, ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας ἐκ τῆς φυλῆς τῆς Δαβίδ.

Ἐπεὶ ὧν ἂν αὐτὸν ἐρωτήσης τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πάντων [τῶν κατὰ] ἀρχιτεκτονίαν, ὑφηγήσεται σοι καὶ ποιήσει. Περὶ δὲ τῶν δεόντων καὶ ἀποστελλομένων σοι παίδων καλῶς ποιήσεις ἐπιστείλας τοῖς κατὰ τόπον ἐπάρχουσιν, ὅπως χορηγῇται τὰ δέοντα. Διελθὼν δὲ Σαλομῶν, ἔχων τοὺς πατρικοὺς φίλους, ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Λιβάνου, μετὰ τῶν Σιδωνίων καὶ Τυρίων, μετήνεγκε τὰ ξύλα τὰ προκεκομμένα ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διὰ τῆς θαλάττης εἰς Ἰόππην, ἐκεῖθεν δὲ πεζῇ εἰς Ἱεροσόλυμα.

18 (100) Καὶ ἄρξασθαι οἰκοδομεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ὄντα ἐτῶν ιγ'. ἐργάζεσθαι δὲ τὰ ἔθνη τὰ προειρημένα καὶ φυλὰς ιβ' τῶν Ἰουδαίων, καὶ παρέχειν ταῖς ἐκκαίδεκα μυριάσι τὰ δέοντα πάντα κατὰ μῆνα φυλὴν μίαν, θεμελιῶσαί τε τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, μῆκος πηχῶν ξ', πλάτος πηχῶν ξ', τὸ δὲ πλάτος τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν θεμελίων, πηχῶν ι'. οὕτω γὰρ αὐτῷ προστάξει Νάθαν τὸν προφήτην τοῦ Θεοῦ. Οἰκοδομεῖν δὲ ἐναλλαξὶ δόμον λίθινον καὶ ἔνδεσμον κυπαρίσσινον, πελεκίνοις χαλκοῖς ταλαντιαίοις καταλαμβάνοντας τοὺς β' δόμους. Οὕτω δ' αὐτὸν οἰκοδομήσαντα ξυλῶσαι ἔξωθεν κεδρίνοις ξύλοις καὶ κυπαρισσίνοις, ὥστε τὴν λιθίνην οἰκοδομὴν μὴ φαίνεσθαι· χρυσῶσαι τε τὸν ναὸν ἔσωθεν χωννύντα πλινθία χρυσᾷ πενταπήχη, καὶ προστιθέναι προσηλοῦντα ἥλοις ἀργυροῖς, ταλαντιαίοις τὴν ὀλκὴν, μαστοειδέσει τὸν ῥυθμὸν, τέτταρσι δὲ τὸν ἀριθμὸν. Οὕτω δ' αὐτὸν χρυσῶσαι ἀπὸ ἐδάφους ἕως τῆς ὀροφῆς, τό τε ὀρόφωμα ποιῆσαι ἐκ φατνωμάτων χρυσῶν, τὸ δὲ δῶμα ποιῆσαι χαλκοῦν ἀπὸ κεραμίδων χαλκῶν, χαλκὸν χωνεύσαντα, καὶ τοῦτον καταχέαντα. Ποιῆσαι δὲ δύο στύλους χαλκοῦς, καὶ καταχρυσῶσαι αὐτοὺς χρυσίῳ ἀδόλῳ, δακτύλῳ τὸ πάχος. Εἶναι δὲ τοὺς στύλους τῷ ναῷ ἰσομεγέθεις, τὸ δὲ πλάτος, κύκλῳ ἕκαστον κίονα πηχῶν δέκα· στήναι δὲ αὐτοὺς τοῦ οἴκου ὄν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὄν δὲ ἐξ εὐωνύμων. Ποιῆσαι δὲ καὶ λυχνίας χρυσᾶς, δέκα τάλαντα ἑκάστην ὀλκὴν ἀγούσας, ὑπόδειγμα λαβόντα τὴν ὑπὸ Μωσέως ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τεθεῖσαν. Στήσαι δ' ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ σηκοῦ τὰς μὲν ἐκ δεξιῶν, τὰς δὲ ἐξ εὐωνύμων. Ποιῆσαι δ' αὐτὸν καὶ λύχνους χρυσοῦς ο', ὥστε καίεσθαι ἐφ' ἑκάστης λυχνίας ἐπτὰ. Οἰκοδομήσαι δὲ τὰς πύλας τοῦ ἱεροῦ, καὶ κατακοσμήσαι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ καταστεγᾶσαι φατνώμασι κεδρίνοις καὶ κυπαρισσίνοις. Ποιῆσαι δὲ καὶ κατὰ τὸ πρὸς βορρᾶν μέρος τοῦ ἱεροῦ στοὰν, καὶ στύλους αὐτῇ ὑποστήσαι χαλκοῦς μῆ'. Κατασκευάσαι δὲ καὶ λουτήρα χαλκοῦν, μῆκος πηχῶν κ', καὶ πλάτος πηχῶν κ', τὸ δὲ ὕψος πηχῶν ε'. Ποιῆσαι δὲ ἐπ' αὐτῷ στεφάνην πρὸς τὴν βᾶσιν ἔξω ὑπερέχουσαν πῆχυν ἓνα πρὸς τὸ τοὺς ἱερεῖς τοὺς τε πόδας προκλύζεσθαι καὶ τὰς χεῖρας νίπτεσθαι ἐπιβαίνοντας· ποιῆσαι δὲ καὶ τὰς βάσεις τοῦ λουτήρος τορευτάς, χωνευτάς δώδεκα, καὶ τῷ ὕψει ἀνδρομήκεις, καὶ στήσαι ἐξ ὑστέρου μέρους ὑπὸ τὸν λουτήρα, ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου. Ποιῆσαι δὲ καὶ βᾶσιν χαλκὴν τῷ ὕψει πηχῶν δυοῖν, κατὰ τὸν λουτήρα, ἵν' ἐφεστήκη ἐπ' αὐτῆς ὁ βασιλεὺς, ὅταν προσεύχεται, ὅπως ὀπτάνηται τῷ λαῷ τῶν Ἰουδαίων. Οἰκοδομήσαι δὲ καὶ τὸ θυσιαστήριον πηχῶν κε' ἐπὶ πῆχεις κ', τὸ δὲ ὕψος πηχῶν ιβ'. Ποιῆσαι δὲ καὶ δακτυλίους δύο χαλκοῦς ἀλυσιδωτοὺς, καὶ στήσαι αὐτοὺς ἐπὶ μηχανημάτων ὑπερεχόντων τῷ ὕψει τὸν ναὸν πῆχεις κ', καὶ σκιάζειν ἐπάνω παντὸς τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσκρεμάσαι ἑκάστη δικτύϊ κώδωνας χαλκοῦς ταλαντιαίους τετρακοσίους· καὶ ποιῆσαι ὅλας τὰς δικτύας πρὸς τὸ ψοφεῖν τοὺς κώδωνας, καὶ ἀποσοβεῖν τὰ ὄρνεα, ὅπως μὴ καθίζῃ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ, μήτε νοσοεὺη ἐπὶ τοῖς φατνώμασι τῶν πυλῶν καὶ στοῶν, καὶ μολύνῃ τοῖς ἀποπατήμασι τὸ ἱερόν.

18 (150) Περιβαλεῖν δὲ καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν πόλιν τείχεσι καὶ πύργοις καὶ τάφροις οἰκοδομήσαι δὲ καὶ βασιλεία ἑαυτῷ. Προσαγορευθῆναι δὲ τὸ ἀνάκτορον πρῶτον μὲν Ἱερὸν Σαλομῶνος, ὕστερον δὲ παρεφθαρμένως τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἱερουσαλήμ ὀνομασθῆναι, ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων φερωνύμως Ἱεροσόλυμα λέγεσθαι. Συντελέσαντα δὲ τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν τειχίσαντα ἔλθεῖν εἰς Σηλὼμ, καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὀλοκάρπωσιν προσαγαγεῖν βοῦς χιλίους. Λαβόντα δὲ τὴν σκηνὴν καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Μωσῆς, εἰς Ἱεροσόλυμα

ἐνεγκεῖν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ θεῖναι. Καὶ τὴν κιβωτὸν δὲ καὶ τὸν βωμὸν τὸν χρυσοῦν καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὰ ἄλλα σκευὴ ἐκεῖ κατατίθεσθαι, καθὼς προστάξει αὐτῷ τὸν προφήτην. Προσαγαγεῖν δὲ τῷ Θεῷ θυσίαν μυρίαν, πρόβατα δισχίλια, μόσχους τρισχιλίους πεντακοσίους. Τὸ δὲ σύμπαν χρυσίον, τὸ εἰς τοὺς δύο στύλους καὶ τὸν ναὸν καταχρησθὲν, εἶναι τάλαντα μυριάδων [μυρία καί?] υἷς· εἰς δὲ τοὺς ἥλους καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν, ἀργυρίου τάλαντα χίλια διακόσια τριακονταδύο· χαλκοῦ δὲ εἰς τοὺς κίονας καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν στοὰν, τάλαντα μυρία ὀκτακισχίλια πεντήκοντα. Ἀποπέμψαι δὲ τὸν Σαλομῶνα καὶ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τοὺς Φοίνικας, ἐκάστους εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἐκάστῳ χρυσοῦ σίκλους δόντα δέκα· τὸ δὲ τάλαντον εἶναι σίκλον. Καὶ τῷ μὲν Αἰγύπτου βασιλεῖ Οὐαφρῇ ἐλαίου μετρητὰς μυρίους, φοινικοβαλάνων ἀρτάβας χιλίας, μέλιτος δὲ ἄγγεῖα ἑκατὸν, καὶ ἀρώματα πέμψαι. Τῷ δὲ Σούρῳ εἰς Τύρον πέμψαι τὸν χρυσοῦν κίονα, τὸν ἐν Τύρῳ ἀνακείμενον ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διός. ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

- 19 (1t) Θεόφιλος δέ φησι τὸν περισσεύσαντα χρυσὸν τὸν Σαλομῶνα τῷ Τυρίῳ βασιλεῖ πέμψαι· τὸν δὲ εἰκόνα τῆς θυγατρὸς ζῶον ὀλοσώματον κατασκευάσαι, καὶ ἔλυτρον τῷ ἀνδριάντι τὸν χρυσοῦν κίονα περιθεῖναι. ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ.
- 20 (1t) Ποιῆσαι δέ φησιν ὁ Εὐπόλεμος τὸν Σαλομῶνα καὶ ἀσπίδας χρυσᾶς χιλίας, ὧν ἐκάστην πεντακοσίων εἶναι χρυσῶν. Βιῶσαι δὲ αὐτὸν ἔτη πεντήκοντα δύο, ὧν ἐν εἰρήνῃ βασιλεῦσαι ἔτη μ'. ΤΙΜΟΧΑΡΟΥΣ.
- 21 (1t) Cap. 35: Τιμοχάρης δέ φησιν ἐν τοῖς Περὶ Ἀντιόχου τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν μὲν περίμετρον ἔχειν σταδίου μ'· εἶναι δ' αὐτὴν δυσάλωτον, πάντοθεν ἀπορρῶξι περικλειομένην φάραγξιν. Ὅλην δὲ τὴν πόλιν ὕδασι καταρρεῖσθαι, ὥστε καὶ τοὺς κήπους ἐκ τῶν ἀπορρεόντων ὕδατων ἐκ τῆς πόλεως ἄρδεσθαι. Τὴν δὲ μεταξὺ ἀπὸ τῆς πόλεως ἄχρι τεσσαράκοντα σταδίων ἄνυδρον εἶναι· ἀπὸ δὲ τῶν μ' σταδίων πάλιν κάθυδρον ὑπάρχειν. [ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ] Τοῦ τῆς Συρίας σχοινομέτρησιν γράψαντος.
- 22 (1t) Cap. 36: Ὁ δὲ τῆς Συρίας σχοινομέτρησιν γράψας ἐν τῇ πρώτῃ φησὶ κεῖσθαι Ἱεροσόλυμα ἐπὶ μετεώρου τε καὶ τραχέος τόπου· ὠκοδομηθῆσθαι δέ τινα μὲν μέρη τοῦ τείχους ἀπὸ λίθου ξεστοῦ, τὰ δὲ πλείονα ἀπὸ χάλικος· καὶ ἔχειν μὲν περίμετρον τὴν πόλιν σταδίων κζ'· ὑπάρχειν δὲ καὶ πηγὴν ἐν τῷ χωρίῳ ὕδωρ δαψιλὲς ἀναβλύζουσαν. ΦΙΛΩΝΟΣ.
- 23 (1t) Cap. 37: Φησὶ δὲ ὁ Φίλων ἐν τοῖς Περὶ Ἱεροσολύμων κρήνην εἶναι, ταύτην δὲ ἐν μὲν τῷ χειμῶνι ξηραίνεσθαι, ἐν δὲ τῷ θέρει πληροῦσθαι. Λέγει δὲ ἐν τῇ πρώτῃ οὕτως Νηχόμενος δ' ἐφύπερθε, τὸ θαμβηέστατον ἄλλο δέρκηθρον σὺν αἰοιδᾷ [σοὶ αἰίδω?] μεγιστούχοιο λοετροῖς ρεύματος ἐμπύμπλησι βαθὺν ῥοὴν ἐξανιείσης, καὶ τὰ ἐξῆς. Οἷς πάλιν ὑποβάς περὶ τῆς πληρώσεως ἐπιλέγει· Ῥεῦμα γὰρ ὑψιφάεννον, ἐν ὑετίοις νιφετοῖσιν ἰέμενον, πολυγηθὲς, ὑπὲρ πύργοισιν ὄροισι στρωφᾶται, καὶ ξηρὰ πέδῳ κεκονιμένα, κρήνης τηλεφαῇ δείκνυσιν ὑπέρτατα θάμβεα λαῶν, Καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα. Εἴτα πάλιν περὶ τῆς τοῦ ἀρχιερέως κρήνης καὶ τῆς ἀποχετεύσεως διέξεισιν οὕτως Αἰπὺ δ' ἄρ' ἐκπτύουσι διὰ χθονὸς ὕδροχόοισι σωλῆνες καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ἔπεται. Τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυῖστορος. ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ περὶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.
- 24 (1t) Cap. 39: Ἐπὶ τούτοις καὶ τῆς Ἱερεμίου προφητείας τοῦ Πολυῖστορος μνήμην πεποιημένου, ἡμᾶς ἀποσιωπῆσαι ταύτην πάντως ἂν εἴη παραλογώτατον. Κεῖσθω τοίνυν καὶ αὕτη. «Εἴτα Ἰωναχεῖμ· ἐπὶ τούτου προφητεῦσαι Ἱερεμίαν τὸν προφήτην. Τοῦτον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποσταλέντα καταλαβεῖν τοὺς Ἰουδαίους θυσιάζοντας εἰδῶλῳ χρυσῷ, ᾧ εἶναι ὄνομα Βαάλ. Τοῦτον δὲ αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἀτυχίαν δηλῶσαι. Τὸν δὲ Ἰωναχεῖμ ζῶντα αὐτὸν ἐπιβαλέσθαι κατακαῦσαι· τὸν δὲ φάναι τοῖς ξύλοις τούτοις Βαβυλωνίοις ὀψοποιήσιν, καὶ σκάψιν τὰς τοῦ Τίγριδος καὶ

Εὐφράτου διώρυχας αἰχμαλωτισθέντας. Τῶν δὲ Βαβυλωνίων βασιλέα ἀκούσαντα Ναβουχοδονόσορ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου προμαντευθέντα, παρακαλέσαι Ἀστιβάρην τὸν Μήδων βασιλέα συστρατεύειν αὐτῷ. Παραλαβόντα δὲ Βαβυλωνίους καὶ Μήδους, καὶ συναγαγόντα πεζῶν μὲν ὀκτωκαίδεκα, ἰππέων δὲ μυριάδας δώδεκα, καὶ [πεζῶν] ἄρματα μυρία, πρῶτον μὲν τὴν Σαμαρεῖτιν καταστρέψασθαι, καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σκυθόπολιν καὶ τοὺς ἐν τῇ Γαλαδίτιδι οἰκοῦντας Ἰουδαίους αὐθις δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα παραλαβεῖν, καὶ τὸν Ἰουδαίων βασιλέα Ἴωναχεῖμ ζωγρῆσαι· τὸν δὲ χρυσὸν τὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν ἐκλέξαντας εἰς Βαβυλῶνα ἀποστεῖλαι, χωρὶς τῆς κιβωτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πλακῶν· ταύτην δὲ τὸν Ἱερεμίαν κατασχεῖν.» Eusebius P.

- 24a E. X, 10: Ἀπὸ Ὠγύγου, ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλυσμός, Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ, μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος ἔτη συνάγεται χίλια εἴκοσιν. Ταῦτα γὰρ οἱ τὰ Ἀθηναίων ἱστοροῦντες Ἑλλάνικός τε καὶ Φιλόχορος οἱ τὰς Ἀθίδας, οἱ τε τὰ Σύρια Κάστωρ καὶ Θάλλος καὶ Διόδωρος, Ἀλέξανδρός τε ὁ Πολυῖστωρ, καὶ τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἀκριβέστερον ἐμνήσθησαν καὶ τῶν Ἀττικῶν ἀπάντων. Justin.
- 24b Martyr. Cohortat. ad Graecos: Καὶ οἱ τὰ Ἀθηναίων ἱστοροῦντες, Ἑλλάνικός τε καὶ Φιλόχορος, οἱ τὰς Ἀθίδας, Κάστωρ δὲ καὶ Θάλλος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῖστωρ, ... ὡς σφόδρα ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντος Μωϋσέως μέμνηται. ΙΤΑΛΙΚΑ [ΠΕΡΙ ΡΩΜΗΣ] ἐν βιβλίοις πέντε.
- 25 Suidas v. Ἀλέξανδρος. Συνέγραψε ... καὶ Περὶ Ῥώμης βιβλία πέντε. Ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία, Μωσῶ, ἧς ἐστὶ σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος. Plutarch.
- 26 Parall. min. c. 40: Ἄννιος δὲ, Τούσκων βασιλεὺς, ἔχων θυγατέρα εὐμορφον, τοῦνομα Σαλίαν, παρθένον ἐτήρει. Κάθητος δ' ἐκ τῶν ἐπισήμων ἰδὼν τὴν παρθένον παίζουσιν, ἡράσθη, καὶ μὴ στέγων τὸν ἔρωτα, ἥρπασε καὶ ἤγεν εἰς Ῥώμην. Ὁ δὲ πατὴρ ἐπιδιώξας καὶ μὴ συλλαβὼν ἤλατο εἰς τὸν Παρεοῦσιον ποταμὸν, ὃς Ἀννίων μετωνομάσθη· τῇ δὲ Σαλίᾳ συγγενόμενος Κάθητος, ἐποίησατο Λατῖνον καὶ Σάλιον, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενέστατοι κατῆγον τὸ γένος, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῖστωρ ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν. Servius ad Vergil.
- 27 Aen. VIII, 430: Quod Livius dicit ab Albano rege Tyberino Tybrin dictum, non procedit, ideo quod etiam ante Albam Tybris dictus invenitur. Sed hic Alexandrum sequitur, qui dixit Tyberinum Capeti filium venantem in hunc fluvium incidisse. Nam et a pontificibus indigitari solet. Idem ibid.
- 28 X, 388: [Rhoeti de gente vetusta Anchemolum.] Haec fabula in Latinis nusquam invenitur auctoribus. Avienus tamen qui totum Virgilium et Livium iambis scripsit, hanc commemorat dicens Graecam esse. Rhoetus ergo Marrubiorum rex fuerat in Italia, qui Anchemolo filio Casperiam superinduxit novercam: hanc privignus stupravit. Quo cognito, quum eum pater persequeretur et ad poenam vocaret, fugiens se ille ad Daunum contulit. Merito ergo in bello Turni, Dauni filio Anchemolus gratiam reddit. Gente autem vetusta, ideo quod a Phorco deo marino originem ducere legitur. Hoc totum Alexander Polyhistor tradit, quem Lucius Sylla civitate donavit. Plinius H.
- 29 N. III, 16: Orobiorum stirpis esse Comum atque Bergomum et Liciniforum et aliquot circa populos auctor est Cato, sed originem gentis ignorare se fatetur, quam docet Cornelius Alexander ortam a Graecia, interpretatione etiam nominis, vitam in montibus degentibus. DE ILLYRICO TRACTU.

30a

Valerius Maxim. VIII, 13: Alexander vero, in eo volumine quod de Illyrico tractu composuit, affirmat Danthona quendam ad quingentesimum usque annum nulla ex parte senescentem processisse. Plinius H.

30b N. VII, 49: Alexander Cornelius Dandonem quendam in Illyrico D vixisse (ait). [Iberia.

31 (1t)] Steph. Byz.: Γάδεια ... ὁ πολίτης Γαδειρεύς ... λέγεται καὶ Γαδειρίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῖστωρ. [Graecia.

31a (1t)] Constantin. Porphy. De them. II, 5: Ἐλλὰς ἡ χώρα ἐκλήθη ἀπὸ Ἑλληνος τοῦ Δευκαλίωνος, ὃς δυναστεύσας τῆς Φθιώτιδος τοὺς ὑπηκόους ἑαυτῷ γενομένους ἀντὶ Γραικῶν Ἑλληνας ἐκάλεσε· καὶ τότε πρῶτον Ἐλλὰς ὠνομάσθη. Οὐκ ἦν δὲ τοῦτο παλαιὸν ὄνομα ἔθνους, ἀλλὰ φωνῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἰδίωμα, ὡς ὁ συγγραφεὺς Ἀλέξανδρός φησι, τὴν ὀνομασίαν νεωτερικὴν εἰδώς. Δοκεῖν δέ μοι οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦτο σύμπασά πως εἶχεν ἡ χώρα. Οὐδ' ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη Ἑλλήνων, Ἀργεῖους αὐτοὺς ἀποκαλῶν, ἀλλὰ Θεσσαλοὺς μόνον ἀποκαλῶν, καὶ Ἑλλάδα τὴν ὑπ' Ἀχιλλεῖ πόλιν, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν ὁ Πολυῖστωρ, οὐδαμοῦ τοὺς σύμπαντας ὠνόμασεν Ἑλληνας, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετὰ Ἀχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος πρὸς τὴν Ἴλιον ἐκπλεύσαντας. ΚΡΗΤΙΚΑ.

E LIBRO PRIMO: Schol.

32 Apoll. Rh. IV, 1491: Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ Κρητικῶν τῇ Ἀκακαλλίδι συνελθεῖν φησὶ τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα· καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα, ἅφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ. Τὸν δὲ Ἀκακαλλίδος υἱὸν Ἀμφίθεμιν καὶ Γαράμαντα κληθῆναι φησιν. Ἀδηλον δὲ, πότερον ἀπὸ τοῦ Γαράμαντος τούτου οἱ ἐν τῇ Λιβύῃ Γαράμαντες ὠνομάσθησαν, ἢ οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔθνους. ΠΕΡΙ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ.

33-38 Stephan. Byz.: Ἄβιο ι , ἔθνος Σκυθικόν ..., Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ Περὶ Εὐξείνου Πόντου φησὶν, ὡς Διόφαντος εἶπεν, οὕτω λέγεσθαι αὐτοὺς διὰ τὸ τὸν Ἀβιανὸν ποταμὸν κατοικεῖν. Ἰάμο ι, Σκυθίας ἔθνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Εὐξείνου Πόντου μυθολογεῖ. Ὑλ ε, χώρα Ποντική, Ἀβικὴ λεγομένη, τουτέστιν Ὑλαία. Ἀλ. ἐν τῷ Περὶ Πόντου. Τύρας, πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. Ὁ δὲ Πολυῖστωρ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν Τύραν, τοὺς δὲ πολίτας Τυράνους (φησὶ). Ὑπανις, ποταμὸς καὶ πόλις μετὰ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πολυῖστωρ φησὶν, ὅτι ὁ Ὑπανις διχῇ σχιζόμενος τὸ μὲν ἐν μέρος εἰς τὴν Μαιώτιν λίμνην βάλλει, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸν Πόντον. Τάναϊς, πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ. Στράβων ἐβδόμῃ, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῖστωρ· «Κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν λίμνην τὴν Μαιώτιν ἐκβολὰς τοῦ Ταναΐδος πόλις Ἑλληνικὴ ἔκτισται Ταναΐς, ἣτις καὶ Ἐμπόριον ὀνομάζεται.» Ἅγιο ν , τόπος Σκυθίας, ἐν ᾧ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο, ὡς Πολυῖστωρ. ΠΕΡΙ ΒΙΘΥΝΙΑΣ.

39-41 Etym. M.: Κύβελο ν , ὄρος ἐν Φρυγίᾳ, ἔνθα τῆς μητρὸς τῆς Κυβέλης ἱερὸν ἅγιόν ἐστιν. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πολυῖστωρ ἐν τῷ Περὶ Βιθυνίας· «Ἐοικεν οὖν Κυβέλῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους κληθῆναι.» Stephan. B.: Καλλίπολις , πολίχινιον Λαμψάκου, ἐν τῇ περαίᾳ τῆς Χερρονήσου ἐπ' ἀκτῆς κειμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Βιθυνίας. Λίβυσσα, φρούριον Βιθυνίας ἐπιθαλάσσιον, ὡς Πολυῖστωρ Ἀλέξανδρος. ΠΕΡΙ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ.

42-44 Idem: Γάγγρ α , πόλις, θηλυκῶς ἦν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Παφλαγονίας ἀναγράφει λέγων οὕτως, ὅτι Νικόστρατος φησιν αἰπόλον νεμεῖν περὶ τοὺς τόπους αἴγας· μίαν δὲ χωριζομένην, ἀπορῶν ὁ αἰπόλος, ὅτι ἐν μὲν τῷ οἴκῳ ἐνδεᾶ ἠῦρσκεν, ἐπὶ τῆς νομῆς δὲ πλήρῃ, ὡμολόγησε τῷ δεσπότῃ. Ὁ δὲ ἔφη ἐπιτηρῆσαι τὴν χωριζομένην. Ἐπιτηρήσας οὖν εἶδεν ἐπὶ τινα ὑψηλὸν ὄχθον ἀναβαίνουσαν καὶ πρὸς τινα πρόσβατον (ἀπρ.?) πέτρην πορευομένην, καὶ κάτωθεν ἐρίφων βληχὴν ἤκουσεν· ἐκεῖ συμβέβηκεν ἐντετοκέναί τὴν αἶγα. Ἰδὼν οὖν ἐπιτήδειον τόπον πόλιν ἔκτισε καὶ Γάγγραν ὠνόμασεν, ὅτι τοῦτο ἦν ὄνομα τῇ αἰγί. Ἄγκυρ α: Τὰ Γάγγρα ... ἀλλὰ καὶ

θηλυκῶς λέγεται ἡ Γάγγρα, ὡς Πολυῖστῳ φησὶν, αἰπόλον φάναι περὶ τὸν τόπον αἶγας νέμοντα, κτίσαντα οὖν πόλιν οὕτως ὀνομάσαι. Οὕτω γὰρ ὄνομα τῇ αἰγί. Δάριδν α , πόλις Παφλαγονίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ αὐτῆς. ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ.

t45-48 E LIBRO TERTIO. Idem: Ἀκμόνια, πόλις Φρυγίας ὡς Ἀλ.

45-47 ὁ Πολυῖστῳ ἐν τρίτῳ Περὶ Φρυγίας. Κτίσαι δ' αὐτὴν Ἀκμονα τὸν Μανέως. Φαρνακία, χώρα καὶ πόλις Ποντικῇ ... Ἔστι καὶ Φρυγίας Φαρνάκιον, ὡς Ἀλ. Περὶ Φρυγίας τρίτῳ. Γάλλος, ποταμὸς Φρυγίας. Οἱ περίοικοι κατὰ μὲν Τιμόθεον Ποταμογαλλῖται, κατὰ δὲ Προμαθίδαν Ποταμογαλληνοὶ, οὓς παρατίθεται ὁ Πολυῖστῳ ἐν τῷ Περὶ Φρυγίας τρίτῳ· καὶ ὅτι τὸν Γάλλον καὶ τὸν Ἄττιν ἀποκόψαι τὰ αἰδοῖα, καὶ τὸν μὲν Γάλλον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν Τύραν ποταμὸν καὶ οἰκῆσαι καὶ τὸν ποταμὸν Γάλλον καλέσαι· ἀπὸ ἐκείνου γὰρ (l. καὶ) τοὺς τεμνομένους τὰ αἰδοῖα Γάλλους καλοῦσι. Plutarchus De fluv.

48 c. 10: Μαρσύας ποταμὸς ἐστὶ τῆς Φρυγίας, κατὰ πόλιν Κελαινὰς κείμενος· κατηγορεῖτο δὲ πρότερον πηγὴ Μίδου, δι' αἰτίαν τοιαύτην· Μίδας, βασιλεὺς Φρυγῶν, ἐρχόμενος τὰ ἐρημότερα τῆς χώρας, καὶ ἀνδρῖα συνεχόμενος, ἤψατο τῆς γῆς, καὶ χρυσὴν ἀνέδωκε πηγὴν, τοῦ ὕδατος χρυσοῦ γενομένου· καὶ ὑπόδιψος ὦν, καὶ τῶν ὑποτεταγμένων θλιβομένων, ἀνεκαλέσατο τὸν Διόνυσον. Γενόμενος δ' ἐπήκοος ὁ θεὸς, δαψιλὲς ὕδωρ ἀνέτειλε. Κορεσθέντων δὲ τῶν Φρυγῶν, Μίδας τὸν ἐκ τῆς κρήνης καταρρέοντα ποταμὸν Μίδου πηγὴν ἐκάλεσε. Μετωνομάσθη δὲ Μαρσύας διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Νικηθέντος ὑπ' Ἀπόλλωνος Μαρσίου καὶ ἐκδαρέντος, ἐκ τοῦ ῥέυσαντος αἵματος ἐγεννήθησαν Σάτυροί τε καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, Μαρσύας καλούμενος· καθὼς ἱστορεῖ Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν γ' Φρυγιακῶν. E LIBRIS INCERTIS.

49-51 Steph. B: Ἀμβασον, μητρόπολις τῶν Φρυγῶν. Ὁ πολίτης Ἀμβασίτης, ὡς Πολυῖστῳ Ἀλέξανδρος. Μητρόπολις, πόλις Φρυγίας, ἀπὸ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν οἰκισθεῖσα, ὡς Ἀλ. ἐν τῷ Περὶ Φρυγίας. Ἔστι καὶ ἄλλη Φρυγίας. Μανήσιον, πόλις Φρυγίας· Ἀλέξανδρος ἀπὸ Μάνου, σφόδρα εὐπόρου κτίστου. Μάνταλος, πόλις Φρυγίας, ὡς ὁ Πολυῖστῳ Ἀλέξανδρος, ἀπὸ Μαντάλου κτίστου αὐτῆς. Plutarch.

52 De mus. c. 5: Ἀλέξανδρος δ' ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν Περὶ Φρυγίας, κρούματα Ὀλυμπον ἔφη πρῶτον εἰς τοὺς Ἑλληνας κομίσαι, ἔτι δὲ καὶ τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους. Ὑαγνιν δὲ πρῶτον αὐλῆσαι, εἶτα τὸν τούτου υἱὸν Μαρσύαν, εἶτ' Ὀλυμπον, ἐξηλωκέναι δὲ τὸν Τέρπανδρον Ὀμήρου μὲν τὰ ἔπη, Ὀρφέως δὲ τὰ μέλη. ΠΕΡΙ ΚΑΡΙΑΣ.

t53-64 E LIBRO PRIMO. Schol.

53 Apollon. Rhod. I, 551: Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἴτωνδον ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, ἅφ' οὗ Ἴτων πόλις, καὶ Ἴτωνις Ἀθηνᾶ. Μέμνηται καὶ Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνημάτων. Steph.

54-55 Byz: Καρόπολις, πόλις Καρίας. Ἀλ. Καρικῶν πρώτῳ. Ναξί α, πόλις Καρίας. Ἀλ. ἐν πρώτῳ Περὶ Καρίας. E LIBRO SECUNDO.

56-63 Idem: Ἄμο ς, πόλις Καρίας, ὡς Ἀλ. ἐν τῷ Περὶ Καρίας δευτέρῳ. Ἀργίλα, πόλις Καρίας. Τὸ ἐθνικὸν Ἀργιλίτης, ὡς Ἀλ. ἐν τῷ Περὶ Καρίας β'. Δύνδασον, πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Καρίας β'· «Αὐθις δ' ἐπὶ Δύνδασον καὶ Κάλυνδα ὀρμῆσαι.» Ἀλινδα, πόλις Καρίας, ὡς Πολυῖστῳ. Λάβαρα, πόλις Καρίας. Ἀλ. δευτέρῳ Περὶ Καρίας. Μούμαστος, ὡς Βούβαστος, πόλις Καρίας. Ἀλ. δευτέρῳ Καρικῶν. Τύμνος, πόλις Καρίας. Ὁ πολίτης Τύμνιος. Ἀλ. ἐν τῷ Περὶ Καρίας δευτέρῳ. Idem: Καβαλὶς, πόλις πλησίον Κιβύρας πρὸς νότον Μαιάνδρου.

64a Στράβων τρισκαιδεκάτῃ. Ἡ γενικὴ Καβαλίδος. Ὁ πολίτης Καβαλεύς. Ἐκαταῖος Ἀσίς. Καὶ θηλυκῶς, ὡς Στράβων ἐν τῇ εἰρημένῃ. Ἀπόγονοι δὲ Λυδῶν οἱ Κιβυράται τῶν κατασχόντων τὴν

Καβαλίδα. Ὁ δὲ Πολυῖστωρ Ἀλέξανδρος Καβάλισσαν φησὶ τὸ θηλυκόν· εἶναι δὲ τὸ γένος αὐτὴν Ὀλβίαν. [Schol.

^{64b} Apoll. Rh. I, 925: "Ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσόνησος Καρίας, ἔνθεν ἦν Ἀλέξανδρος ὁ Περὶ Καρίας γράψας.] ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ.

^{t65-77} (Λυκιακά. Περίπλους Λυκίας.) E LIBRO PRIMO. Steph.

⁶⁵⁻⁷² Byz.: Γάγα ι, πόλις Λυκίας, ἦν καὶ Παλαιὸν τεῖχος καὶ χώραν φησὶν Ἀλ. ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. Ἐρυμνα ι, πόλις Λυκίας. Ἀλεξ. ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. Λάμος, ποταμὸς Κιλικίας, καὶ ἡ παρ' αὐτὸν χώρα Λαμουσία, ὡς Ἀλ. ὁ Πολ. ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. Μολύνδεια, πόλις Λυκίας, ἀπὸ Μολυνδαίου. Ἀλ. ἐν τῷ Περὶ Λυκίας πρώτῳ. Οἰνόανδα, πόλις Λυκίας, Ἀλ. ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. Σίδυμα, πόλις Λυκίας, ἥς Ἀλ. μέμνηται ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. Τήλανδρος, πόλις Καρίας, καὶ Τηλανδρία ἄκρα. Ἀλ. δ' ὁ Πολυῖστωρ οὐδετέρως τὴν πόλιν Τήλανδρον καλεῖ ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν, καὶ Τηλανδρίαν τὴν αὐτήν. Τυμισσὸς, πόλις Καρίας, ἀπὸ τυμισσοῦ ῥάβδου. Ξάνθιοι γὰρ τὴν ῥάβδον τυμνίαν λέγουσιν. Ὁ πολίτης Τυμνισσεύς, ὡς Ἀλ. ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. E LIBRO SECUNDO.

⁷³⁻⁷⁷ Idem: Ἄραξ α, πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν δευτέρῳ Περὶ Λυκίας. Κοχλιοῦσα, νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, Ἀλ. δευτέρῳ Περὶ Λυκίας, διὰ τὸ κοχλίους ἐν αὐτῇ εὕρισκεσθαι. Κραῖγος, ὄρος Λυκίας. Ἀλ. δευτέρῳ Λυκιακῶν. Ἀπὸ Κράγου τοῦ Τρεμίλου υἱοῦ, μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. Ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα θεῶν ἀγρίων ἄντρα. Ἀπαθανατισθῆναι γὰρ φασὶ τοὺς περὶ τὸν Κραῖγον. Λυρνατία, χερρόνησος καὶ χωρίον Λυκίας. Ἀλ. ἐν δευτέρῳ Περὶ Λυκίας. Ὑλαμοι, πόλις Λυκίας, ὡς Ἀλ. ὁ Πολυῖστωρ ἐν δευτέρῳ Περὶ Λυκίας. E LIBRIS INCERTIS.

⁷⁸⁻⁸⁰ Idem: Δαίδαλα, πόλις τῆς Ῥοδίας ἢ χωρίον. Στράβων ιδ'. Ἔστι καὶ ὄρος τῆς Λυκίας τὰ Δαίδαλα. Ἡ δὲ πόλις ἀπὸ Δαιδάλου τοῦ Ἰκάρου ἢ ἐν Λυκίᾳ. Διὰ τινος γὰρ ἔλους ἐπορεύετο [διὰ] τοῦ Νίνου ποταμοῦ, καὶ ὑπὸ χερσύδρου δηχθέντα τελευτῆσαι καὶ ἐκεῖ ταφῆναι καὶ κτισθῆναι πόλιν φησὶν Ἀλ. ἐν Λυκιακοῖς. Μέλαιναι, πόλις Ἀρκαδίας ... εἰσὶ δὲ καὶ Λυκίας Μέλαιναι πόλις, ὡς Ἀλ. ἐν Λυκιακοῖς. Φελλὸς, πόλις Παμφυλίας, Ἐκαταῖος Ἀσία. Ἀλέξ. ὁ Πολυῖστωρ ἐν τῷ Περὶ Λυκίας Φέλλον καὶ Ἀντίφελλον Λυκίας εἶναι λέγει. Ὁ πολίτης Φελλίτης καὶ Ἀντιφελλίτης, ὡς Ἀλ. ἐν τῇ εἰρημένῃ καὶ Πολύχαρμος. Idem: Πάταρα, πόλις Λυκίας .

⁸¹ .. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πατάρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου. Ἀλέξανδρος Σαλακίαν κόρην ἐξ Ὀφιονίδος φησὶ φέρειν ἱερὰ τῷ Ἀπόλλωνι ἐν πατάρᾳ· ἔστι δὲ ταῦτα πέμματα λύραι τε καὶ τόξα καὶ βέλη, οἷς παίζειν νηπίους ὄντας. Θεῖσαν δὲ τὸ ἄγος ἀναπαύεσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν· ἄνεμον δ' ἐπιπνεύσαντα εἰς τὴν θάλασσαν βαλεῖν τὴν πατάραν· κλαίουσαν δὲ τὴν παῖδα εἰς τὸν οἶκον ἔλθεῖν, τὴν δὲ πατάραν τῇ Λυκίων χερρονήσῳ κατενεχθῆναι· περιτυχόντα δὲ τινὰ τῶν ἐκ τῆς Σαλακίας φυγόντων τῇ πατάρᾳ τὰ ἐν αὐτῇ πέμματα πάντα κατακαῦσαι, καὶ τὴν χερρόνησον ἱερὰν Ἀπόλλωνι εἶναι· ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ ἄγγους τῆς πατάρας Πάταρα· μεθερμηνεύεσθαι δὲ τὴν πατάραν ἑλληνιστὶ κίστην. Idem: Μεγίστη, πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας, ὡς ὁ Πολυῖστωρ, ἀπὸ Μεγιστέως τινός.

⁸²⁻⁸³ Γλαύκου δῆμος, ἐν Λυκίᾳ, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἀπὸ Γλαύκου τοῦ ἥρωος. Idem: Τρεμίλη· ἢ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως· οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς, ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανύασις: Ἐνθα δ' ἔναιε μέγας Τρέμιλος, καὶ ἔγημε θύγατρα νύμφην Ὠγυγίην, ἣν Πραξιδικὴν καλέουσι, Σίβρῳ ἐπ' ἀργυρέῳ, ποταμῷ παρὰ δινήεντι· τῆς δ' ὅλοοι παῖδες, Τλῶος, Ξάνθος, Πίναρός τε καὶ Κράγος, δὲ κρατέων πάσας ληίζετ' ἀρούρας.

⁸⁴ Ἀλέξανδρος * τελευτήσας τὰς δὲ τοὺς Τρεμιλέας Λυκίους Βελλεροφόντης μετωνόμασε. Suidas: Ὡλὴ ν, Δυμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Λύκιος, ἐποποιός· μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ Πολυῖστωρ ἐν τοῖς Περὶ Λυκίας.

- 86-88 Steph. B.: Δολιχ ή, νήσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, ὡς Καλλίμαχος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Λυκίας Περίπλῳ Δολιχίστην αὐτὴν φησιν. Μάκρ α, νήσος Λυκίας, ὡς Ἀλ. ἐν Περίπλῳ αὐτῆς. Σέβεδα, λιμὴν Λυκίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Περίπλῳ. ΠΕΡΙ ΚΙΛΙΚΙΑΣ.
- 89-93 Idem: Ἀφροδισιάς, πόλις Κιλικίας, περὶ ἧς Ἀλ. ὁ Πολυΐστῳ ἐν τῷ Περὶ Κιλικίας φησὶν, ὅτι Ζώπυρὸς φησιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης κεκληθῆναι, γράφων καὶ ἱστορίας. Λαέρτης, Κιλικίας χωρίον. Στράβων ιδ'. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλιν φησί. Σελεύκεια, πόλις ἐπὶ Κιλικίᾳ, τραχεῖα λεγομένη· ὠνόμασε δὲ Σελεύκειαν αὐτὴν Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὡς Ἀλέξανδρος φησι. Πρῶτερον δὲ Ὀλβία ἐκαλεῖτο καὶ Ὑρία. Ταρσὸς, ἐπισημοτάτη πόλις Κιλικίας ... Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πολυΐστῳ (sc. Ταρσὸν καλεῖσθαι φησι) διὰ τὸ τὸν Πήγασον ἵππον ἐκεῖ τὸν ταρσὸν κλάσαντα καὶ Βελλεροφόντην ἐν τῷ Ἀληίῳ πεδίῳ πλανηθῆναι. Χρυσόπολις ... ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας, ὡς ὁ Πολυΐστῳ. ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.
- 94 Idem: Χυτρο ἰ, Κύπρου πόλις Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου· «Τὴν δὲ Γορδιάν ἀποδοῦναι Χυτρίοις» καὶ πάλιν· «Εὐρυνόην τῶν Χυτρίων βασιλεὺς ἔγημεν.» ΙΝΔΙΚΑ.
- 95 Clemens Alex. Strom. III, 7: Βραχμαῖναι γοῦν οὔτε ἔμψυχον ἐσθίουσιν οὔτε οἶνον πίνουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὡς ἡμεῖς τὴν τροφὴν προσίενται· ἔνιοι δ' αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστῳ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς. Stephan.
- 96-97 Byz.: Τοπάζιος, νήσος Ἰνδική. Ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστῳ φησὶν, ὡς εὐρίσκεσθαι καὶ ἐν τῇ τῶν Τοπαζίων νήσῳ λίθον ὁμώνυμον τῇ νήσῳ [δν] ὅμοιον εἶναι τῇ χροῖᾳ τῇ τοῦ νέου ἐλαίου. Γεδρωσία ... Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πολυΐστορος διὰ τοῦ κ εὐρέθη ἡ πρώτη συλλαβή, ἀλλ' ἦν ἀδιόρθωτον τὸ βιβλίον. ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ.
- 98-102 Idem: Τάβα ι, πόλις Λυδίας ... ἔστι καὶ ἄλλη πόλις Καρίας Τάβαι· καὶ τρίτη τῆς Περαιάς, ἣν Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Συρίας ἐρμηνεύει ἀγαθὴν. Ὠρωπὸς, πόλις Μακεδονίας ..., Εὐβοίας ..., ἔστι καὶ τρίτη ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Νικάτορος, περὶ ἧς ὁ Πολυΐστῳ ἐν τῇ Περὶ Συρίας φησὶν οὕτω· «Ξενοφῶν ἐν ταῖς Ἀναμετρήσεσι τῶν ὁρῶν περὶ Ἀμφίπολιν κεῖσθαι Ὠρωπὸν, ἣν πρότερον Τελμισσὸν καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν κτισάντων· ταύτην δ' ἔφασαν ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικτισθεῖσαν Ὠρωπὸν καλεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὠρωποῦ.» Γάζ α, πόλις Φοινίκης ... ὁ πολίτης Γαζαῖος ... λέγονται καὶ Γαζῖται παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις ... λέγονται καὶ διὰ τοῦ α Γαζᾶται, ὡς Πολυΐστῳ. Μαρσύα, πόλις Φοινίκης, ὡς Ἀλέξανδρος καὶ Φίλων, ἀπὸ Μαρσίου. Ἰουδαί α. Ἀλέξανδρος ὁ Πολυΐστῳ ἀπὸ τῶν παίδων Σεμιράμιδος Ἰούδα καὶ Ἰδουμαία, ὡς δὲ Κλαύδιος Ἰόλαος ἀπὸ Ἰουδαίου Σπάρτωνος ἐκ Θήβης μετὰ Διονύσου ἐστρατευκότος. (ΠΕΡΙ ΑΡΑΒΙΑΣ?) Idem: Τάμνα, πόλις Ἀραβικῆ, ὡς Ἀλ.
- 103 ὁ Πολυΐστῳ. ΑἰΓΥΠΤΙΑΚΑ.
- 104-116 E LIBRO PRIMO. Idem: Εὐωνυμῖται, ἔθνος Αἰγύπτιον πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ.
- 104-109 Ἀλ. Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ. Θὶ ς, πόλις Αἰγυπτία πλησίον Ἀβύδου. Ὁ πολίτης Θινίτης. Ἀλ. Αἰγυπτιακῶν πρώτῳ. Ναπάται, πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. Τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ναπατίτης, ἔστι δὲ Ναπαταῖος, ὡς Ἀλ. ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν. Ὁμβο ι, πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῇ Λιβύῃ. Ἀλ. ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν. Χηνοβοσκία, πόλις Αἰγύπτου. Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν· «Ἀντικρὺ δὲ τοῦ Διοσπολίτου Χηνοβοσκία, μηδὲν εἰς τὴν προσηγορίαν ἐμφέρουσα· νομὰς γὰρ χηνῶν οὐκ ἂν ἴδοι τις οὔσας, ὑπερβάλλουσιν δὲ τὴν περὶ κροκοδείλους σπουδὴν.» Φαγρώριον, πόλις, ὡς Ἀλ. ὁ Πολυΐστῳ ἐν Αἰγυπτιακοῖς. Ἐξ οὗ σύνθετον Φαγρωρίοπολις καὶ Φαγρωριοπολίτης. E LIBRO SECUNDO.
- 110 Idem: Ψίναφος, Αἰγύπτου πολίχνιον, ὡς Ἀλ. ἐν Αἰγυπτιακῶν δευτέρῳ. Steph.
- 111

B.: Μέμνονες, ἔθνος Αἰθιοπικόν, ὃ ἐρμηνεύεται, ὡς ὁ Πολυΐστωρ φησὶν, ἀγρίους τινὰς ἢ μαχίμους καὶ χαλεπούς. E LIBRO TERTIO.

112-116 Idem: Ἀγκυρῶν πόλις, [πόλις] Αἰγύπτου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν ιγ' (leg. γ') Αἰγυπτιακῶν. Ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ λιθίνας ἐκεῖ ἔτεμνον, αἷς κατεχρῶντο, ἀγκύρας ἐκ τῆς παρακειμένης λατομίας. Λητοῦς πόλις, πόλις Αἰγύπτου· ἔστι δὲ μοῖρα Μέμφιδος, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες, Λητοῦς ἱερόν. Ἀλ. ἐν τρίτῳ Περὶ Αἰγύπτου. Σεθρόη, πόλις Αἰγύπτου. Ὁ πολίτης Σεθροΐτης, ὡς Ἀρσινοΐτης. Ἀλ. τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν. Τεντυρίς, πόλις Αἰγύπτου καθαρκτικὴ τῶν κροκοδείλων. Ὁ πολίτης Τεντυρίτης. Λέγεται καὶ Τέντυρα ἢ πόλις, ὡς Ἀλ. ἐν τρίτῳ Αἰγυπτιακῶν. LIBYKA.

117-132 E LIBRO PRIMO Idem: Λιβύ η, χώρα πολυνύμμος, ὡς Πολυΐστωρ· Γῆ Ὀλυμπία, Ὠκεανία, Ἑσχατία, Κορυφή, Ἑσπερία, Ὀρτυγία, Ἀμμωνίς, Αἰθιοπία, Κυρήνη, Ὀφιοῦσα, Λιβύη, Κηφηνία, Ἀερία.

117-118 Λίξ α, πόλις Λιβύης, ὡς Ἀλ. ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ἀπὸ Λίξου ποταμοῦ. E LIBRO TERTIO.

119-132 Idem: Ἀρσινόη, πόλις Λιβύης, ἀπὸ τῆς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀδελφῆς καὶ γυναικός· δευτέρα πόλις· Παραιτονίου Λιβύης τὸ ἐθνικὸν ... Ἀρσινοεὺς, ὡς Ἀλ. ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ. Αὐτομάλακα, χωρίον Λιβύης. Ὁ Πολυΐστωρ ἐν τρίτῳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλά φησι. Ἀφάκ η, πόλις Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ. Γάργ η, πόλις Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. Γίλδ α, πόλις Λιβύης. Τὸ ἐθνικὸν Γιλδίτης, ὡς Ἀλ. ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. Δράκοντος νῆσος, Λιβύης, ὡς Πολυΐστωρ ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. Εὐφραντα, πόλις Λιβυκή. Ἀλ. ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. Ζάγυστις, χωρίον Λιβύης. Ἀλ. ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. Κορακόνησο ς. Ἀλ. τρίτῳ Λιβυκῶν. Κυνῶν νῆσος, Λιβυκὴ νῆσος. Ἀλ. τρίτῳ Λιβυκῶν. Μάγν α, νῆσος Λιβυκή. Ἀλέξανδρος ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν· ἢ κατὰ τὴν τῶν Λιβύων φωνὴν Σαμαθῶ, ὃ ἔστι μεγάλη. Ξιλί α, πόλις Λιβύης. Ἀλ. ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν. Σκυθόπολις, πόλις Λιβύης, περὶ ἧς ὁ Πολυΐστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ. Χαλκεῖα, πόλις Λιβύης. Ὁ Πολυΐστωρ ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ, ὡς Δημοσθένης· ᾧ μεμφόμενος Πολύβιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ ὧδε γράφει· «Ἀγνοεῖ δὲ μεγάλως καὶ περὶ τῶν Χαλκείων· οὔτε γὰρ πόλις ἔστιν, ἀλλὰ χαλκουργεῖα.» Χερρόνησος .. ἔστι πέμπτη πόλις Λιβύης Χέρρουρα καλουμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν τρίτῳ· «Ἔχεται Χερρόνησος ὄνομα Χέρρουρα.» E LIBRIS INCERTIS.

133-134 Idem: Ἀνητοῦσσα, πόλις Λιβύης. Ὁ πολίτης Ἀνητουσσαῖος, ὡς Σκοτουσσαῖος, ὡς ὁ Πολυΐστωρ φησὶν. Θύν η, πόλις Λιβύης, ὡς ὁ Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος. Schol.

135 Apoll. Rh. IV, 1515: Ἄλλοι δὲ φασὶ τὸν Περσέα κατατομήσαντα τὴν Γοργόνα, ὑπὲρ τῆς Λιβύης πετασθῆναι· ἐκ δὲ τῶν κατενεχθέντων σταγόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία. Διὸ καὶ Λιβύην πολύθηρον εἶπε. Τὸ αὐτὸ φησι καὶ Ἀλέξανδρος. [ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ] Aelian.

135a N. A. XVII, i: Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περίπλῳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης λέγει οὕτως· ὅφεις ἑωρακέναι τετταράκοντα πηχῶν μῆκος, πλάτος δὲ καὶ πάχος κατὰ τὸ μῆκος δηλονότι· καὶ γένος καρκίνων, οἷς τὸ μὲν ὄστρακον τὴν περιφέρειαν εἶχε πανταχόθεν πόδα, καὶ χηλαὶ δὲ ἡρτημέναί μέγισται προεΐχοντο· ἐπιβουλεύεσθαι δὲ ὑπ' οὐδενὸς αὐτούς· τὸ δὲ αἷτιον, ἱεροὶ λέγονται Ποσειδῶνος, καὶ ἀφιέρωνται τῷ θεῷ, οἷον ἀναθήματα εἶναι ἐκείνου ἀσινῇ τε καὶ ἀνεπιβούλευτα, οἱ καρκίνοι. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΑΛΚΜΑΝΙ ΤΟΠΙΚΩΣ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ.

136-137 Steph. Byz.: Ἄραξαι ἢ Ἀραξοὶ, ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλ. Κορνήλιος ἐν τῷ Περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι ποτικῶς εἰρημένων. Ἄσσοις .. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ Περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων, Μυτιληναίων ἄποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἄσσον, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος. ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ.

138a

Clem. Al. Strom. I, 15: Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ Περὶ Πυθαγορικῶν συμβόλων Ναζαράτῳ τῷ Ἀσσυρίῳ μαθητεῦσαι ἱστορεῖ τὸν Πυθαγόραν (Ἰεζεκιήλ τοῦτον ἡγοῦνται τινες, οὐκ ἔστι δὲ, ὡς ἔπειτα δηλωθήσεται), ἀκηκοέναι τε πρὸς τούτοις Γαλατῶν καὶ Βραχμάνων τὸν Πυθαγόραν βούλεται. — Cyrill.

138b Adv. Julian. IX: Ἱστορεῖ γοῦν Ἀλέξανδρος ὁ ἐπὶ κλην Πολυῖστῳ ἐν τῷ περὶ Πυθαγορικῶν συμβόλων Ἀσσυρίῳ τὸ γένος ὄντι τῷ Ζάρα φοιτῆσαι τὸν Πυθαγόραν. ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΔΙΑΔΟΧΑΙ.

139 Diog. L. I, 116: Φερεκύδης, Βάβυρος, Σύριος, καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, Πιττακοῦ διακήκοε. Idem VIII, 22: Λέγεται παρεγγυᾶν αὐτὸν (Πυθαγόραν) ἐκάστοτε τοῖς μαθηταῖς τάδε λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσι, Πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη; Σφάγιά τε θεοῖς προσφέρειν κωλύειν, μόνον δὲ τὸν ἀναίμακτον βωμὸν προσκυνεῖν.

140 Μηδ' ὁμνῦναι θεοῦς· ἀσκεῖν γὰρ αὐτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. Τούς τε πρεσβυτέρους τιμᾶν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους· ὡς ἐν κόσμῳ μὲν ἀνατολήν δύσεως, ἐν βίῳ δ' ἀρχὴν τελευτῆς, ἐν ζωῇ δὲ γένεσιν φθορᾶς. (23) Καὶ θεοὺς μὲν δαιμόνων προτιμᾶν, ἥρωας δ' ἀνθρώπων, ἀνθρώπων δὲ μάλιστα τοὺς γονέας. Ἀλλήλοις θ' ὁμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι, τοὺς δ' ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι. Ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. Νόμῳ βοηθεῖν, ἀνομίᾳ πολεμεῖν· φυτὸν ἥμερον μῆτε φθίνειν μῆτε σίνεσθαι, ἀλλὰ μηδὲ ζῶον ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους Αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι μῆτε γέλῳτι κατέχεσθαι μῆτε σκυθρωπάζειν. Φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν, ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι, μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μῆτε τι λέγειν μῆτε πράσσειν, μαντικὴν (οὐ) πᾶσαν τιμᾶν, (24) ὧδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὐλογον χάριν ἔχειν. Τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ· καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι τὰς γαστέρας, μὴ παραληφθέντας. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας λείας καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. Φησὶ δ' ὁ Ἀλέξανδρος ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων Διαδοχαῖς καὶ ταῦτα εὐρηκέναι ἐν Πυθαγορικοῖς ὑπομνήμασιν. (25) Ἀρχὴν μὲν ἀπάντων μονάδα· ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι· ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεία· ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα· ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα· ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα, ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέτταρα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα· μεταβάλλειν δὲ καὶ τρέπεσθαι δι' ὧν, καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον, νοερὸν, σφαιροειδῆ, μέσην περιέχοντα τὴν γῆν καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ περιοικουμένην. (26) Εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας καὶ τὰ ἡμῖν κάτω ἐκείνοις ἄνω. Ἰσομοῖρά τ' εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα, ξηροῦ δ' ἔαρ, καὶ ὑγροῦ φθινόπωρον. Ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους, οὗ τὸ μὲν θάλλον ἔαρ ὑγιεινὸν, τὸ δὲ φθινὸν φθινόπωρον νοσερόν. Ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἔω, φθίνειν δὲ τὴν ἐσπέραν· ὅθεν καὶ νοσερωτέραν εἶναι. Τὸν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα ἄσειστον καὶ νοσερόν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτω ἀεικίνητόν τ' εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ὑγιᾶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα καὶ διὰ τοῦτο θεῖα.

140 (50) (27) Ἥλιόν τε καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας εἶναι θεοῦς· ἐπικρατεῖν γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶ ζωῆς αἴτιον. Τὴν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. Καὶ ἀνθρώποις εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρωπιν θερμοῦ· διὸ καὶ προνοεῖσθαι τὸν θεὸν ἡμῶν. Εἰμαρμένην τε τῶν ὧν καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. Διήκειν τ' ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος. Καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἀέρα ψυχρὸν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν παχὺν αἰθέρα. Ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθη δύεσθαι καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. (28) Καὶ ζῆν μὲν πάνθ' ὅσα μετέχει τοῦ θερμοῦ· διὸ καὶ τὰ φυτὰ ζῶα εἶναι· ψυχὴν μέντοι μὴ ἔχειν πάντα. Εἶναι δὲ τὴν ψυχὴν ἀπόσπασμα αἰθέρος καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ

τοῦ ψυχροῦ, τῷ συμμετέχειν ψυχροῦ αἰθέρος. Διαφέρειν τε ψυχὴν ζωῆς ἀθάνατόν τ' εἶναι αὐτήν, ἐπειδήπερ καὶ τὸ ἀφ' οὗ ἀπέσπασται ἀθάνατόν ἐστι. Τὰ δὲ ζῶα γεννᾶσθαι ἐξ ἀλλήλων ἀπὸ σπερμάτων, τὴν δ' ἐκ γῆς γενέσθαι ἀδύνατον ὑφίστασθαι. Τὸ δὲ σπέρμα εἶναι σταγόνα ἐγκεφάλου περιέχουσαν ἐν ἑαυτῇ θερμὸν ἀτμόν· ταύτην δὲ προσφερομένην τῇ μήτρᾳ ἀπὸ μὲν τοῦ ἐγκεφάλου ἰχώρα καὶ ὑγρὸν καὶ αἷμα προῖεσθαι, ἐξ ὧν σάρκας τε καὶ νεῦρα καὶ ὅσῃα καὶ τρίχας καὶ τὸ ὅλον συνίστασθαι σῶμα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμοῦ ψυχὴν καὶ αἴσθησιν. (29) Μορφοῦσθαι δὲ τὸ μὲν πρῶτον παγὲν ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα, κατὰ δὲ τοὺς τῆς ἀρμονίας λόγους ἐν ἑπτὰ ἢ ἐννέα ἢ δέκα τὸ πλεῖστον μηνὶ τελεωθὲν ἀποκυῖσκεσθαι τὸ βρέφος ἔχειν δ' ἐν αὐτῷ πάντας τοὺς λόγους τῆς ζωῆς, ὧν εἰρομένων συνεχέσθαι κατὰ τοὺς τῆς ἀρμονίας λόγους, ἐκάστων ἐν τεταγμένοις καιροῖς ἐπιγινόμενων. Τὴν τ' αἴσθησιν κοινῶς καὶ κατ' εἶδος τὴν ὄρασιν ἀτμόν τιν' εἶναι ἄγαν θερμόν. Καὶ διὰ τοῦτο λέγεται δι' ἄερος ὄραν καὶ δι' ὕδατος ἀντερείδεσθαι γὰρ τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ. Ἐπεὶ τοι εἰ ψυχρὸς ἦν ὁ ἐν τοῖς ὅμμασιν ἀτμός, διειστήκει ἂν πρὸς τὸν ὅμοιον ἀέρα· νῦν δὲ ** ἔστιν ἐν οἷς ἡλίου πύλας καλεῖ τοὺς ὀφθαλμούς. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τῆς ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν αἰσθήσεων δογματίζει. (30) Τὴν δ' ἀνθρώπου ψυχὴν διαιρεῖσθαι τριχῇ, εἷς τε νοῦν καὶ φρένας καὶ θυμόν. Νοῦν μὲν οὖν καὶ θυμόν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις, φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. Εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρις ἐγκεφάλου· καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν θυμόν, φρένας δὲ καὶ νοῦν τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· σταγόνας δ' εἶναι ἀπὸ τούτων τὰς αἰσθήσεις. Καὶ τὸ μὲν φρόνιμον ἀθάνατον, τὰ δὲ λοιπὰ θνητά. Τρέφεσθαι τε τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ αἵματος τοὺς δὲ λόγους ψυχῆς ἀνέμους εἶναι.

140 (100) Ἀόρατόν τ' εἶναι αὐτήν καὶ τοὺς λόγους, ἐπεὶ καὶ ὁ αἰθὴρ ἀόρατος. (31) Δεσμά τ' εἶναι τῆς ψυχῆς τὰς φλέβας καὶ τὰς ἀρτηρίας καὶ τὰ νεῦρα· ὅταν δ' ἰσχύη καὶ καθ' αὐτήν γενομένη ἡρεμῇ, δεσμά γίνεσθαι αὐτῆς τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα. Ἐκριφθεῖσαν δ' αὐτήν ἐπὶ γῆς πλάζεσθαι ἐν τῷ ἀέρι ὁμοίαν τῷ σώματι. Τὸν δ' Ἑρμῆν ταμίαν εἶναι τῶν ψυχῶν καὶ διὰ τοῦτο πομπαῖον λέγεσθαι καὶ ἐμπολαῖον καὶ χθόνιον, ἐπειδήπερ οὗτος εἰσπέμπει ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς ἀπὸ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάττης· καὶ ἄγεσθαι τὰς μὲν καθαρὰς ἐπὶ τὸν ὕψιστον, τὰς δ' ἀκαθάρτους μὴτ' ἐκείναις πελάζειν μὴτ' ἀλλήλαις, δεῖσθαι δ' ἐν ἀρρήκτοις δεσμοῖς ὑπὸ Ἑρινύων. (32) Εἶναι τε πάντα τὸν ἀέρα ψυχῶν ἔμπλεων· καὶ τούτους δαίμονας τε καὶ ἥρωας ὀνομάζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τοὺς τ' ὀνείρους καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ ὑγείας, καὶ οὐ μόνον ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ προβάτοις καὶ τοῖς ἄλλοις κτήνεσιν· εἷς τε τούτους γίνεσθαι τοὺς τε καθαρμούς καὶ ἀποτροπιασμούς μαντικὴν τε πᾶσαν καὶ κληδόνας καὶ τὰ ὅμοια. Μέγιστον δὲ φησιν εἶναι τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ τὴν ψυχὴν πεῖσαι ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἢ ἐπὶ τὸ κακόν. Εὐδαιμονεῖν τ' ἀνθρώπους ὅταν ἀγαθὴ ψυχὴ προσγένηται, μηδέποτε δ' ἡρεμεῖν μηδὲ τὸν αὐτὸν * ῥόον κρατεῖν. (33) Ὅρκιον τ' εἶναι τὸ δίκαιον καὶ διὰ τοῦτο Δία ὄρκιον λέγεσθαι. Τὴν τ' ἀρετὴν ἀρμονίαν εἶναι καὶ τὴν ὑγίειαν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἅπαν καὶ τὸν θεόν· διὸ καὶ καθ' ἀρμονίαν συνεστάναι τὰ ὅλα. Φιλίαν τ' εἶναι ἐναρμόνιον ἰσότητα. Τιμὰς θεοῖς δεῖν νομίζειν καὶ ἥρωσι μὴ τὰς ἴσας, ἀλλὰ θεοῖς ἀεὶ μετ' εὐφημίας λευχειμονοῦντας καὶ ἀγνεύοντας, ἥρωσι δ' ἀπὸ μέσου ἡμέρας. Τὴν δ' ἀγνεΐαν εἶναι διὰ καθαρμῶν καὶ λουτρῶν καὶ περιρραντηρίων καὶ διὰ τοῦ καθαρεύειν ἀπὸ τε κήδους καὶ λεχοῦς καὶ μιάσματος παντὸς καὶ ἀπέχεσθαι βρωτῶν θνησιδίων τε κρεῶν καὶ τριγλῶν καὶ μελανούρων καὶ ῥῶν καὶ τῶν φωτόκων ζώων καὶ κυάμων καὶ τῶν ἄλλων ὧν παρακελεύονται καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιτελοῦντες. (34) Φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τῶν κυάμων παραγγέλλειν αὐτὸν ἀπέχεσθαι τῶν κυάμων, κτλ. ... (36) Καὶ ταῦτα μὲν φησὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Πυθαγορικοῖς ὑπομνήμασιν εὐρηκέναι καὶ τὰ ἐκείνων ἐχόμενα ὁ Ἀριστοτέλης. Chalcidius in Platon.

140a Timaeum: Positionem vero atque ordinem collocationis globorum vel etiam orbium, quibus collocati feruntur planctes, quidam ex Pythagoreis hanc esse dixerunt. Citimum quidem

terrae praecipue esse Lunae globum, post quem Mercurii secundo loco, supra quos Luciferi, superque eum Solis, ultra quos globum Martium, ulterius Jovium, ultimum vero et vicinum aplanis, stellisque adhaerentibus ei, Saturnium sidus. Scilicet ut inter planetas Sol medius locatus, cordis, immo vitalium omnium, praestantiam obtinere intelligatur. Consentit his Alexander Milesius ita dicens : Sortitos celsis replicant anfractibus orbes: vicinum terris circumvolat aurea Luna: Quam super invehitur Cyllenius: alma superne nectareum ridens late splendet Cytherea. Quadrigis invectus equis Sol igneus ambit quartus et aethereas metas, quem deinde superne despicit Armipotens: sextus Phaethontius ardor suspicit excelsum brumali frigore sidus, plectricanae citharae septem discriminibus quos adsimilans genitor concordi examine junxit. Diogenes L.

- 141 II, 19, de Socrate: Ἀκούσας δὲ Ἀναξαγόρου κατὰ τινας, ἀλλὰ καὶ Δάμωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, μετὰ τὴν ἐκείνου καταδίκην διήκουσεν Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ. Idem II, 106: Εὐκλείδης ἀπὸ Μεγάρων τῶν πρὸς Ἴσθμῳ, ἢ Γελῳος κατ' ἐνίους, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς.
- 143a Idem III, 4, de Platone: Καὶ ἐπαιδεύθη μὲν γράμματα παρὰ Διονυσίῳ, οὗ καὶ μνημονεύει ἐν τοῖς Ἀντερασταῖς· ἐγυμνάσατο δὲ παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ παλαιστῇ· ἄφ' οὗ καὶ Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος [ὄνομα], καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς. Idem III, 5: Ἐφιλοσόφει δὲ τὴν ἀρχὴν ἐν Ἀκαδημίᾳ, εἴτα ἐν τῷ κήπῳ τῷ παρὰ τὸν Κολωνόν, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς καθ' Ἡράκλειτον.
- 144 Idem IV, 62: Καρνεάδης, Ἐπικώμου ἢ Φιλοκώμου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, Κυρηναῖος. Idem VII, 179: Χρύσιππος, Ἀπολλωνίου, Σολεὺς ἢ Ταρσεὺς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, μαθητὴς Κλεάνθους.
- 146 Idem IX, 61, de Pyrrhone: Ἦκουσε Βρύσωνος τοῦ Στίλπωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, εἴτ' Ἀναξάρχῳ ξυνακολουθῶν πανταχοῦ, ὡς καὶ τοῖς Γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδίᾳ συμμιῖται καὶ τοῖς Μάγοις. E SCRIPTIS INCERTIS.
- 147 Plinius H. N. XIII, 39: Alexander Cornelius arborem eonem appellavit, ex qua facta esset Argo, similem robori viscum ferenti, quae nec aqua nec igne posset corrumpi, sicuti nec viscum: nulli alii cognitum, quod equidem sciam. Idem XVI, 6: Dulcissima omnium (sc.
- 148 glans) fagi, ut qua obsessos etiam homines durasse in oppido Chio tradat Cornelius Alexander. Idem IX, 56: Nec in Acarnania autem laudati non reperiuntur (sc.
- 149 uniones). Meliores circa Actium, sed et hi parvi; et in Mauritaniae maritimis. Alexander Polyhistor et Sudines senescere eos putant, coloremque exspirare. Plutarch.
- 150 Qu. Rom. c. 104: Διὰ τί τὸν Διόνυσον Λίβερουμ πάτρεμ καλοῦσι; ... ἢ, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἀπὸ τοῦ παρ' Ἐλευθερᾶς τῆς Βοιωτίας Ἐλευθερέως Διονύσου προσαγορευομένου; Macrobius Saturn.
- 151 I, 18: Item in Thracia eundem haberi Solem atque Liberum accipimus, quem illi Sabadium nuncupantes, magnifica religione celebrant, ut Alexander scribit: eique deo in colle Zilmisso aedes dedicata est specie rotunda; cujus in medium interpatet tectum. E LIBRO ARGUMENTI RHETORICI.
- 152 Schol. in Hermogen. Στάσεις c. 17: Ὁ τοίνυν Ἀλέξανδρος οἱ Πολυῖστῳ ὄνομα ἔχων οὕτως ὀρίζεται· Διαίρεσις, φησὶν, ἐστὶ τιμὴ τοῦ περιέχοντος ζητήματος εἰς τὰ περιεχόμενα ζητήματα, ἢ τομὴ συνἑζευγμένου ζητήματος εἰς τὰ συνεζευγμένα ζητήματα.